Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2438 SIX PAGES NGÀY THỨ NĂM 2 DÉCEMBRE 1926 — NGÀY 28 THÁNG MƯỜI, NĂM BÍNH DẦN SÁU THƯƠNG NĂM THỨ 18

LUC-TỈNH TÂN VĂN

Nhà Báo ở đăng Lucien Mossard
Số 85, gần trường học Taberd Saigon

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

CHỦ-NHÂN KIÊM TỔNG-LÝ : NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm : LÂM-VĂN-NGỌ
Chủ-bút : LÊ-HOÀNG-MƯU

Gởi dây-thép đề : Luctinh Saigon
Dây thép nói, số : S5 203

GIÁ BÁO

BẢN LẺ MỖI SỐ..... 0$08

ĐÔNG-PHÁP		NGOẠI-QUỐC	
Một năm.....	12$00	Một năm.....	15$00
Sáu tháng.....	6 50	Sáu tháng.....	8 00
Ba tháng.....	3 50	Ba tháng.....	4 50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI :

Mua báo phải trả bạc trước và viết giấy ngay cho Ông NGUYỄN VĂN CỦA, Tổng-lý.

Còn bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho Ông LÊ HOÀNG-MƯU Chủ-bút.

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 5964

GẦN TẾT RỒI !

Đông-hàng ta có phải cần-tân và danh-thiếp (carte de visite) không ? Tưởng chắc ai đã rõ biết cũng biết rằng thường năm, đông-hàng ta, nhứt là những nhà rộng giao-thân-hàng số-hữu nhiều, còn cần-dùng vật chi bằng.

Vậy thì tiệm Annam đã rất tới rồi, nên lo trước đi, nên đặt trước đi kẻo trễ. Nhà-in « Union » của ông Nguyễn-văn-Của, ở đường Lucien Mossard số 13 (Saigon) đã khéo sự nhận làm in các thứ danh-thiếp của chư-tôn.

GẦN TẾT RỒI !

Tại nhà-in « Union » của ông Nguyễn-văn-Của, ở đường Lucien Mossard số 13 (Saigon) đã khéo sự nhận làm in các thứ danh-thiếp của chư-tôn.

Tại nhà-in nầy, danh-thiếp làm rất đẹp lắm ! Đủ thứ kiểu chữ hư-mỹ, đủ thứ màu-mực ; nào sắc trắng, sắc đỏ, sắc hường, muốn trơn có thêm trơn, muốn có nhành bông thêm nhành bông ; nói tắt : một lời là kể đơn-hàn muốn thứ nào thì tư nhiên có theo thứ ấy

PHƯỜNG ĂN-MÀY !

Chẳng hạn là ở về đời nào, dân-tộc nào ; dầu đời nào hay dân-tộc nào thì cũng có một hạng người rất hưởng hơn hết là cái hạn ăn-mày. Lại nói đến hai tiếng « ăn-mày » thường thế gian cũng không còn ai là không thấy không hổ ; vốn rất tầm đặt cho những kẻ bịnh-hoạn tàn-nguyền, như quả chơn cụt tay, cùi-phong lại-lói, hoặc nữ-lá liệt-bại cùng già-yếu rồi, lớm chi không đáng nữa, phần vì phúc chẳng con chẳng chán hay có mà chẳng nhìn đặng nuôi-dưỡng, nên cần vô xứ hoặc phải đi xin ăn ; khi rủi ro, lâu dầu dinh, để nhờ kẻ lại người quen, bố-thí ít nhiều ăn cho qua ngày đoạn tháng.

Ấy phường ăn-mày là như thế ! Chẳng rõ được khi xưa ông cha ăn-ở thế nào ? ăn-cần hậu-quả làm sao song cứ lấy về lẽ hợp-tình thấy nhơn-nhân hàng ngày trước mắt, thì thật cũng là một hạng người đáng xót thương, đáng mở lòng từ bi mà ! nhiều cứu-giúp. Nghĩ cũng cùng sanh một kiếp người, đứng chung trong hàng nhân-loại nơi tạm nầy, thì mà ông Tạo bất nỗ cay-nghiệt bày trò oái-oăm rắc-rối làm sao ! Kẻ thì cho sang giàu tiền rừng bạc biển, lưu-ba xái-phí chẳng-b ết mấy kiếp cho khuyết chưa vòn, vén lớp thì ăn lớp thì bỏ. Bước ở cơn ngồi tế đường đã có xe kẻ chạy sau ; quanh năm trót tháng ăn rỡng những đồ mỹ-vị cao-lương, mặc rỡng những áo sa gấm nhiễu. Còn người lại bất đãy cho vầy-vá đến đêu, đã sanh ra rồi, không ban cho chút phước mọn nào để ở đã mặc ăn ăn no thì thôi, còn nhứt tay lất cũng, còn bị mắc-cho mồm, không thì cũng rải cho những bịnh tật biến-nghèo để cho cho vô số xuất, phải đem thân đi hành-khất khắp xóm cùng làng, ngày rằng dãi nắng dầm, tối nằng trở chiến đất. Thật thì rất số-mệng cùng tô-hèn hơn loại thú-rừng gặp nạn gấp bậy !

Ở xã-hội ta hiện nay, nói đến phường ăn-mày thật cũng được một cái rõ nhiều, nhứt là kẻ riêng nơi kinh-thành là chỗ quan-quan đô-hội, nhơn-thế phồn-hoa, có đã các hạng người lại tới, thì ngày đêm nào là không thấy có những vô-số kể đui người quê, anh cùng chị bại, tốp thì tay chống gậy đi đường, rão bước cái mo đầu lần ; tốp lại vất-vả nằm nơi đi dựa tường-rồi mài-chợ, Ôi ! Thảm gây vậy ! Ấy, mà tiếc rằng lắm, quên-ảo tắ-ơi, cực-kỳ tanh-hôi khó-chịu ; sống chẳng những đến thế thôi, có kẻ không có được một manh quần lót áo rách mà che đỡ chút thân, phải đó-g khổ vì chân trống gan bề trước, cảng trông mới cảng thêm ngán-hại vô-cùng. Vả trong xã-hội mà phải cái số người khốn-cùng đó sống để chết nhiều như thế, thật cũng là một xã-hội chẳng may, đáng đau-thương giống-nòi, đáng tái buồn cho nước-non xứ-sở.

Tuy-nhiên, vẫn biết rằng thế ấy thật đáng tái đáng buồn, song đâu vậy mà lòng, cũng nên xét lẽ mà để lâm thân-lại ; chẳng qua vì chưa vô số xuất, nên vạn bất-đắc-dĩ phải buộc mình, cho nên phải tới gì hay vui-sướng chi với cái tiếng ăn-mày ăn-xin mà mong chào lấy ! Chỉ lấy làm cho một hạng người đã có tay chưn đủ, mắt mũi vẹn toàn, cũng không tật bịnh tầm đau gì, mà đem ngày cùng rảo bước khắp chốn chơn nơi, ghé nhà nọ, vào phố kia xin ăn từ bữa. Hết sức giả đui giả tới, giả bại giả câm, vì lẽ ngày thiên-hạ do tình rõ biết, thì lại giở đến cái thủ-đoạn giả-man là dối lộ bước trái chơn, nói đi lại cà-kẳng may gặp tai-nạn nghèo ngặt ; đoạn nào là thể-than đói khát, nào là muốn vô mà hứt tiền nọ thiếu tiền kia ; không nữa thì ta lại còn thấy nó lấm-lé dám mà miệng chẳng ngại lời, đối những là khinh ghe chê nhà, con chết, vợ bỏ mình, xin ít nhiều để đỡ con mày-kẻ bu. Người ra những hạng dâm ăn dê-nói, gã đối phỉ-nhổ rất nhẹng vậy trời ! Ấy, thêm một thể người kẻ thành khá ít hàng mười — vì nhẹng hạng trên kia tuy cũng là giở thứ giả-man lừa người cại nhau, đáng chê đáng ghét, song đó ta kể cho một hạng vô học-thức, vô giáo-dục, không biết tri-liệu tri-ý lẽ gì cũng chẳng cần phải luận chi cho nhiều ; chỉ nói thứ người cũng sở nơm ít nhiều mà học-thức, cũng hiểu b ết ý đ-dối mà lại còn gở cái thói đê-hèn, không kể vi vinh nhục. Quanh năm trót tháng rủ đi lão tới chỗ nầy, dị dạo tới nơi kia, nào đón giữa đường, nào vào quán-xá : than những là thất thời lỡ vận, hoặc kể lể cảnh nghèo thì hết là cầu « Tài bất thăng thời » ! lại những uôn ra để cho để bề phô-phiếm lắm lắm ! Nhưng thế kẻ xã-hội tri-thức bao nhiêu là những hạng giả cách ăn-mày ấy. Kẻ bịnh-hoạn tật nguyền làm chi không đáng phải ra đi ăn-mày để dân-hèn người thác-thỏ trơn liền. Hình-ảo vào bao cũng đi ra ăn-mày. Ôi ! cái tiếng « ăn-mày » phải chăng là cái tầng ối, cái thân-r « ăn-mày » phải chăng là cái thân vô, nên phần nhiều ai cũng muốn mang vào ? Hỡi thay ! Nực thay ! Ngược người ! thì lấy tiếng «ăn-mày ăn-xin » làm xấu-hổ, còn người mình lại lấy tiếng « ăn-mày ăn-xin » làm vinh-diệu, nên đáng lắm cũng lắm, mà không đáng lắm cũng lắm ; cho đến nỗi hạng có ăn-no, biết chữ biết nghĩa mà cũng không kể gì nhục vinh xấu-hổ.

Lại chẳng những chỉ nơi hai hạng ăn-mày cách để bên kẻ thôi, nếu xét ra cho kỹ thì trường ta còn thấy vô số vô-số một đám ăn-mày ăn-xin hằng lại qua thường ngày trước mắt khác nữa, song ta chẳng để gọi. Vì đám ăn-mày nầy, ngoài cái thân-lẻ vẹn-toàn, hình cao vóc bẻo, còn có một bộ cánh rất xứ-xoàng c ắt ch ứ ; lại cũng chẳng thấy xin xỏ gì ai, thở-than tình kẻ cảnh nghèo gì ai, duy có một đều là đến ngày thả dạo khắp nơi để kiếm người quen đặng chạy ăn lường uống khinh. Ấy xét ra thì rõ cũng là một phường một hạng ăn-mày, chớ có khác xa gì mấy chút.

Ôi ! Cái tánh ỷ-lại ta để lấy làm chê ! m bi, ta cho hàng ăn-mày ăn-xin thì còn đáng chê đáng bỉ, lo bại lo hư thế nào ?

Chẳng hay-những đấng có đa-vu tế mẫ ! thôi, hãng chớ-ý đến việc dân-vậy nước, trông thấy đám ăn-mày ở nước ta ngày nay như thế, cái quan-niệm thế nào ?

LÊ-QUANG-VÂN

CÙNG CHƯ VỊ ĐÁP THAI

Vẫn biết việc thai đối là việc cầu vui và phương mỏ trí ; ngoài ra, không có chi gọi rằng khẩu-thiết cho lắm. Vậy muốn cho tiện cho bạn đọc báo mỗi khi gởi lời đáp, khỏi phải tốn nhiều tiền vô-ích (Đáp một câu thai rồi đối mà phải tốn tiền ; đối đến 0$05 cũng đáng gọi rằng nhiều) xin chỉ cho các bạn được rõ cách nầy : Mỗi tiếm danh-thiếp, hoặc một miếng giấy trắng nhỏ, để câu đáp vào, để danh tánh, chức-nghiệp và chỗ ở là đủ. Cầu cho phải dán bao tư chỉ tốn có hai su. Như thế thật là tiện lắm !

Chuyện lạ lùng
VỀ SỰ DỊ ĐOAN

Trời có khi mưa khi nắng, người sao khỏi ốm đau, tục thường vì : đói ăn rau đau uống thuốc là lẽ hằng. Song chẳng bình lối để thuật sau đây, chẳng có chi lạ sơ phát, bất ngờ lạnh, gió dượi bần thần, rồi lần lần sanh ra chứng mê mang sảng sốt, miệng nói làm xàm, không ăn nhậu uống đâu cả : thuốc men điều trị, thầy nọ đến thầy kia, mà cơn bịnh nồng thêm, chẳng có phân nào thuyên giảm, cả nhà đều lo sợ, vì chứng bịnh rất nguy, người lớn vậy bịnh nan y nầy, là vợ của một thầy-giáo, dạy lại trường Mỹ thiện, tổng Phong-hòa (Mytho) quê quán ở chợ Cái nước, Hậu-Giang.

Ôi thôi ! thầy vô phương điều trị, người trong nhà hết dạ đau lo, đến thế của cải bao nhiêu cũng hết sạch, chỉ có cái khẩn phật trời, đến đâu hay đó, so ý phật, trời cũng thương người lâm nạn, khiến có kẻ mách cho, việc lâm đáy là sự cầu may, dầu chắc đặng bịnh cần lành mạnh.

Khi bạn tôi, chồ vợ người vô chùa Phước-long, ở làng Hậu-thạnh cầu xin ông Yết-ma ra ơn tế độ, làm phép chi hầu cứu cấp bịnh nhơn, thời chân-c ương trước mắt, tôi thấy rõ ràng, vì anh em trong lúc ngày nan, tôi không lẽ, nghĩ điều nhơn an ổn. Trước theo cho có bạn, sau coi sức thành bui lẽ nào. Vô nghệ ngồi g ấy lát, thì ông Yết-ma, mới khiến đạo nhỏ trong chùa đốt đèn thắp hương, tụng kinh làm phép, rồi vẽ bùa trong giấy vàng ở gần cọ, lúc đó bịnh nhơn mặt mày giớn giác, lo lăng bơ thờ, miệng ngáp lia ngáp lia, lỏ ý run en khiếp sợ. Lúc ấy tôi xem qua tường tận liền bất rồn ốc rằng minh ; đến chừng lấy cọ chấm vào minh bịnh nhơn thì la ó om sòm, cầu xin thầy tha tội để cho tôi khai thiệt rõ ràng. Nó khai rằng nó là một con quỉ yêu-tử vong hồn bị thác oan, trên hồn ma đất dựa theo cầy cao bông mát. Thừa lúc thiếm giáo là người sắn đương cơn lâm bình, gầu đi lâm thân mà đi ngang qua chỗ nó trú-ngưng, nên nó nhập lâm cho điên lâm cuồng tánh, mê mẩn đớn đau. Liền đó ông Yết-ma nói : mầy bằng lòng thả bịnh nhơn không ? Nếu còn dụ dự ta chấm cọ nữa rồi chừng đó đừng trách ta độc thủ. Kẻ đó bịnh nhơn gật đầu ưng chịu. Công cuộc hoàn thành, chỗ bịnh nặng nhẹ, cũng vui đâu ít bữa, lần lần bình cân thuyên giảm, tâm thần khỏe khoắn hơn xưa, sức lực cũng ngày càng thêm trông kiện.

Bình sanh tôi chẳng hề tin sự dị-đoan, mà nay lại gặp sự hiển hích lạ lùng, không biết sao phân giải ; nên tôi đề thuật ra đây, rồi ơn quí vị độc-giả niệm tình, phân đoán giùm coi sự nầy chơn hay giả.

Nếu qui ngài cho là điều nhảm, thời luận đây tôi mới-h miệng làm ơn, thoản như ai mắc phải bình tà ma, nên chỉ đến chùa Phước-long Hậu-thạnh ; chắc có lẽ cầu may mạnh được.

LIÊU-TỀ-ĐƯỜNG,
(Bintranh).

SỐ QUỐC TRÁI

Xổ ngày 1er Décembre 1926

Những số trúng như sau nầy :
Số 91.088 *được hưởn lại* 10.000$
Số 51.809 *được hưởn lại* 1.000$
— 12 số dưới đây, mỗi số được hưởn lại 500 $.

42.333	92.155	36.642	92.397
88.496	110.886	58.762	88.356
12.383	63.802	85.467	67.503

Còn những số được hưởn lại 100 $ chờ tin gởi sau sẽ đăng tiếp.

THƠ CỰU CHIẾN-QUÂN
ái mộ quan nguyên-soái COGNACQ

Bổn báo thấy trong báo Langsa có đăng bức thơ của Cựu chiến-quân Nem-kỳ ái mộ quan Nguyên-soái Cognacq. Lòng ân hậu rằng đáng gương, nên Bổn-báo trích dịch ra chữ quốc-âm để độ-ý lãi nhơn lâm

Saïgon, le 19 Novembre 1926.

Nghị trưởng Lương hữu hội Cựu-chiến-quân tỉnh
Quan lương-y Cognacq Nguyên-soái hàm Thuộc-địa. Paris.

Kính quan Nguyên-soái,

« Tệ hội lương-hữu chúng tôi mới nghe tin ngài hồi hưu dưỡng lão ; nên bàn trí sự nhơm lại phải tôi, tư thư nầy đến ngài, để ngài nhà giám.

« Cựu-chiến quân hằng kính ngài là một trang nghĩ-nhân tín thành. hay lin ngài hồi hưu, thấy đều xúc cảm ; vì anh em trong tế hội, bỏ ngoài quốc sự, chẳng hề dám phụ ân-nhân là người đã hết lòng bổ-bục hết sức đó nang, bình vực lợi quyền cho cựu chiến quân vì quốc minh mà chuẩn đặng. Nhứt là ngài, tế hồi nhớ ngài mà lâm đồng cái đài lội-nêm nghĩa sĩ trận vong, chẳng khỏi bao lâu sẽ tán thành, thật rất rỡ rằng cho tế hội.

« Ngoài ra anh em còn nhớ ngài mà đặng tăng tiền cấp dưỡng chiến sĩ lâm thương, tăng tiền cấp dưỡng vợ con hàng nghĩa sĩ vì quốc vong xu nơi trường thiết huyết.

« Rất lại anh em trong hội cũng nhớ ngài mà đặng mỗi người một phần đất khẩn, thì của anh cả đều ghi lòng.

« Kể sơ các đều ân tiền đáy chẳng kể đến phần tiền ngài hàng chuẩn xuất tế-độ cho anh em chẳng may gởi xương nơi thuộc-địa thì anh em trong hội cũng tôi đề nguyện khẩn-cầu minh tâm, không khác nào phụ ; nếu nay ngẫ ngài đã hưu, tôi nhơn danh tế hội và riêng phần tôi, kính bức thư nầy đến ngài, lấy lòng ân hậu mà tỏ tình ái-mộ.

« Vậy xin, quan Nguyên-soái nhậm lấy tấc thành của anh em chúng tôi ; anh em của chúng tôi cũng kính chúc linh phu-nhân và linh lang bà phúc.

Ký tên : Ch DUBREUILH.

TIN KINH-ĐO

Ăn cắp xe đạp

Hồi 10 giờ ngày 24 Novembre tại trước nhà Điện báo có đựng nhiều cái xe đạp rất tốt, một hồi có một người ra hỏi xe tôi ở đâu, ai lấy xe tôi rồi ? Chẳng ai biết mà thưa, bạn đầu cảo tưởng sẽ nghịch lấy đi thử mà chơi, chớ hồi lâu chẳng có ai báo số Cảm cho đi tìm chưa biết vào đâu.

Cái xe ấy của một người đời chạy giấy ở Tòa Công-mật, xe hiệu «Brondelles» kêu Type mới gồi mua bên Tây về được mười hôm nay. Cái xe tốt lắm nên những đưa gian có bụng thèm nó mới tìm tâm mà ăn cắp như thế thật đã nên khó chịu thay.

Tại nhà Điện-báo là một nơi đông đảo hằng ngày người vô ra đông ngàn-ngàn, trước đường xe qua ngựa lại chẳng nhỏ, khi nào lại chẳng thường có linh cảnh sát canh gát ở đó, vì ở mà cứ xây ra chuyện mất xe đạp luôn luôn. Chẳng những là mất xe đạp mà thôi, nhứt là đồ phụ tùng theo xe thì lại càng mất lắm. Cái lệ đoạn ấy nếu muốn trừ cho tuyệt thì trong rằng sở cảnh sát thường cắt linh cảnh gát chuyên luôn ở đó thì mới khỏi được sự mất như vậy.

Mới rồi tại linh Quảng-Trị mới bắt được một đứa ăn cắp xe đạp đáng giá 50$ mà chỉ bán có chục đồng mà thôi, mà cũng may nó bán lại tỉnh thì mới bắt được, nếu bán tại nhà quê thì khó tìm ra mối, vậy thì đã phòng đi trước thì hơn mất rồi mới đi tiếm sau.

Giới thiệu sách mới

Xưa-nay những bậc thanh nhân, bên Tây bên Tàu đều có quen thầy thuốc thì nghiệm, mới lấy thành sách, cho bên những quốc-ẩm đó để có thích hiệp về sanh, lại ngon lành tinh khéo. Chi như nước mình, những đồ ăn uống thời có truyền khẩu cho nhau, cho nên những món ăn thường thường mỗi nhà làm sai khác nhau cả, lại khi nấu nướng, hoặc giả hoặc non, không có chừng đối, đồ gia vị không đủ mùi, món thời đỏ sang cũng thành ra hèn.

Nay ông Nguyễn-đình-Lâm người Bắc-kỳ, bình sanh ông giữ nghề nấu nướng hơn 20 năm, từ khi làm việc nhà hàng, khi nấu bếp cho phủ Toàr-Quốc khi sang chức sở thương thiện ; lên nhơn, được thủ đi hàm cũng phẩm, ông đã kinh nghiệm các món ăn tây, tàu, annam, đều được tinh xảo, nay ông đã gả, không tiếc nghề mọn riêng tay, cho n'n sưu chu biên lấp các món thành quyển sách. « Thế-vị-ẩm-B ên » công hiến cho động bào.

Khi xuất bản ông có tặng cho Nữ-công chúng tôi hai quyển, cứ chiếu theo trong biên bản mà làm thử đều có hiệu nghiệm cả.

Nên bản hội xin giới thiệu cùng chị em nên mua sách ấy mà dùng, thì có ích cho trong nghề Nữ-công chánh ta. Hiện nay sách ấy bán tại Đắc-lập ấn-quán ở Huế.

Nữ-công học-hội lai cáo

Tiệc mừng Bắc đẩu bội-tinh

Cách mấy hôm đây Bổn-Quản có đăng tin các Quan chức trong ngạch y tế ở tại Huế mở tiệc mừng ông Docteur Ung-Thông vì công có đặng thưởng Ngũ hạng Bắc-đẩu bội tinh nay lại tại nhà ông có mở một tiệc đáp-tình để mừng sự vinh dự ấy.

Tiệc ấy mở ra rất linh đình mà sự vui cười lại tro nhà lắm.

Xưa có câu nhời nghĩ tinh nhứt thân vinh nghĩa là một nghề tinh thì mới đặng vinh

Nay ông Ung-Thông tinh nghề thuốc được thưởng Bắc đẩu huy chương thật đã nên vẻ vang vậy.

Cuộc chơi « THÁC NƯỚC » ở giữa đồng

La fête champêtre de la Cascade

Cuộc chơi đêm nầy đến ngày thứ bảy 11 Décembre sẽ thì hành.

Bàn phê trị sự đã quyên tiền cứu đồng phải lăng vì mấy người lo lắng tổ chức cuộc chơi nầy đã phóm hội để bàn tính về các công việc của cuộc chơi nầy.

1/ Xe cộ. — Các xe hơi ở Saigon lên chơi thì các bộ hành, chủ xe và người coi banh đều phải xuống xe ở chỗ cửa vườn, ở đó người ta có phát 2 tấm cartes biên số số xe của mình để lác ra về kẻo xe cho đế.

Còn các xe trống thì đậu trong hai cái vườn cách chỗ chơi độ 150 thước, đầu xe thì trong vườn nhưng đường vô ra rộng đế.

Có sắp mấy tấp plantons đứng dài theo 150 vô cửa để đi gọi xe cho mau.

2/ Giá tiền vô cửa.— Đờn ông thì 2 đồng, đờn bà 1 đồng, con nít thì cho vô không.

Vào chơi các cuộc ở trong thì khỏi phải trả tiền nữa.

Duy người nào có ăn cơm thì phải trả 1 đồng rưỡi (1$50) để trả cơm bữa 1er Décembre thì giấy vô cửa đã có bán ở các tiệm chánh tại chánh thành Saigon. Nếu ai muốn mướn tọa bàn thì hãy đến nhà số 71 đường Catinat mà hỏi tên.

Tiền xe cho thì đi coi trọn buổi ấy đánh giá là (10$00) mười đồng.

Muốn khỏi mất ngày giờ lác vô cửa thì phải có tiền lẻ. và hỏi có sắp một bàn nhỏ để đồi tiền và bán giấy ăn cơm ở tại cửa cho tiện luôn thể. Ở đâu cũng có chia ra hai cửa vô, bên mặt để cho đờn bà, bên trái để cho đờn ông đặng để cho người xét giấy.

Chương trình cuộc chơi là : hồ nước để lội tắm chơi, hầu liệu hình, văn vân lại có ca-nhạc, đánh nhạc sứa trò, thế thảo, và ăn banh, đồ cơm nữa.

Các người lo sắp đặt lễ nầy rất hết lòng cho các cuộc chơi « thát nước » nầy đều đặng vui lòng công cảm.

Điện Tin

ITA' IE

Một trận bão lớn tại tổng Tonqin, làm cho sông rạch và các hồ tràn trề, nước mấy chỗ ở đưa mé hết. Trên hồ lớn, ghe thuyền đi không đặng.

ĐẠI PHÁP

Hôm ngày thứ sáu 19 Novembre, có đại yến tại phòng hội thuộc-địa Lanesa, có ông Léon Perrier, Albert Sarraut và Alexandre Varenne làm đầu. Thiên hạ đi coi chừng 300 người.

Ông Albert Sarraut mở bài khen người quan Tổng thống Alexandre Varenne, lớ lòng tin cậy nghi và nói : « Tôi tưởng lấy làm chắc kíp mà cho ông Varenne trở lại cõi Đông-pháp đặng lo xong xả công việc ngài đã khởi xự. »

Ông Tổng-thống Varenne trả lời rằng trong khi ngài chánh-trị nơi Đông-pháp, nói không có ý nghĩ trước nghĩ theo phe nào, nhưng mà ngài thường rằng sức hành chánh theo trị người Langsa, một cách tế tế và rõng rãi. Ngài do theo việc quốc chánh cần mấy ông trước ngài, như ông Doumer, là ông hay có trí độ và ông Albert Sarraut, người bổn quốc ai nấy đều cảm nhớ mến, duy do theo việc chánh sự đó cũng phải tùy cơ hay giờ vì trong mấy năm sau đây cũi Đông-pháp được đã mở mang rõi.

Phần nhiều dân Đông-pháp biết rằng mấy xứ ở xung quanh đây ghé mắt cõi Đông-pháp và lại hiểu phải có người Langsa bảo hộ và giúp sức mới được, mà nhơn lân mật chỗ cao trong đặng cai-trị xứ mình.

Ngài nói : Chẳng ta phải cho người bổn quốc cai quản các việc xứ chúng nó. Nơi Đông-pháp ngài lo sao cho người Langsa và người bổn quốc hiệp ý với nhau các việc lợi chung. Trong ít năm đây, khó mà phân rẽ người Langsa và người bổn quốc. Ở Đông-pháp thiệt lấy làm cần phải cho đồng làm hiệp lực với nhau, muốn được như vậy ta phải nhờ người bổn quốc mới đặng. Chúng nó phải hiểu rằng bổ binh vực Đông-pháp thì cũng như binh vực xứ của chúng nó.

Bởi vậy cho nên phải cho chúng nó dự vào các hội nghị-viện ; đó là điều hữu ích.

Quan Tổng-thống nói rất lời nầy : « Dân xu Đông-pháp khôn lanh và sáng lẹng. có trí phân biệt đều phải chẳng. Nếu chúng ta do theo tánh nết chúng nó thì chúng ta mới được một việc quốc chánh ở Thuộc-địa xứng đáng trong hoàn cầu, mà để cho hậu thế phán đoán.

Ông Léon Perrier, Thuộc-địa bộ Thượng-thơ có đề mấy lời mừng quan Tổng-thống Varenne vì cách hành chánh của ngài hiệp với việc hành chánh của Thuộc-địa bộ Thượng thơ và Giám-quốc. Quan Thuộc-địa bộ Thượng-thơ lấy làm hết bình vì quan Tổng-thống Varenne bị nhiều đều sơi mích vô cớ làm bớt quyền của nước Đại-pháp đã giao cho quan Tổng-thống.

MAROC

Ông Steeg có đọc một bài trong hội nghị-viên Chánh-phủ, tỏ hết công cuộc ngài đã làm Ngài nói trong mấy năm nay có mở ra hơn 400 ngàn thước đường.

TUNISIE

Tại thành Tunis có một minh tên Cadino đã lên mặt tay được 196 kiloc 500.

ĐẠI PHÁP

Quan hai thầy-tư Bernard đã tới Madagascard rồi, lo lập đường máy bay từ cũ-lao Madagascar qua bên Đại-Pháp.

NỰT-BỔN

Ông hoàng Nhựt-Bổn bị đau lại, song nhẹ.

Ông hoàng từ Chi-chiêu chắc sẽ về xứ Nhựt-Bổn sau, phải phế việc học nơi trường lớn tại Oxford.

Xứ Huế-Kỳ mới trả lời tỏ của xứ Nhựt. Bổn đã gởi có hai năm nay về sự lập đây thép giây bên Trung quốc. Nhưng mà xứ Huế-kỳ không chịu cho Tường lúc nầy khó thuận với nhau lắm.

TRUNG-QUỐC

Binh tình ở Moui-ten, đến tại Bắc-kinh, sẽ đ qua Na-k n ; mà đánh với binh Quảng-Đông.

ĐÔNG-PHÁP

Tại Huế, nơi đường thuộc-địa số 1, từ Huế tới Quảng-trị, người ta đã đi không đặng một lúc, nay mới đi lại như cũ.

Tàu đi các
TÀU CÁ
Chiếc AMBOISE sẽ
Tonkin, lối ngày 13 th
Chiếc CHANTILLY sẽ
lối ngày 4 Décembre.
Chiếc AMAZONE sẽ
và Nhựt-bổn 15 ngày
Chiếc ANGERS sẽ ch
Nhựt-bổn, lối ngày 30
Chiếc PAUL LECAT
lối ngày 13 Décembre.
Chiếc CLAUDE CHAP
và Tonkin lối ngày 2 J
TÀU CH
Chiếc CHANTILLY đ
đến Saigon ngày 2 Déc
Chiếc AMBOISE đ
Saigon, lối ngày 10 Déc
Chiếc AMAZONE đ
40 sẽ đến Saigon, lối
Chiếc ANGERS đ
gon lối ngày 15 Décem
Chiếc PAUL LECAT
Nhựt-bổn sẽ đến Saigo
Chiếc ARTAGNAN đ
lối ngày 30 Décembre.
Chiếc BOUME đ Sing
lối ngày 2 Décembre
Tìm được m
Gần đây có nhiều ng
chẳng ngày nào là k
hễ mất thì đi có bỏ tiền
tìm được, chẳng may
Thật sở tuân-cảnh cũ
thám để khử trừ, song
mười đám thì gỡ lấm
ba bốn vậy thôi, chớ
xiết được.
Mới đây sở mật-thám
bực thơ nào-danh, mau
thoi-bui (Gladimb) có m
chứng mua những xe m
là bơm sao dẫn đư
bán cho chàng Ba-Tây
fin ấy, nên quan Chá
phải thấy đội-Nọp đi t
coi có quả. Đoàn khi
tới, lại tiệm sửa xe-m
đặng đó thám, thì quả
phụ thông khá nghề lắm
một cái xe in là cái xe
lên Ng-v-Sai bị mất ngà
vị học-sanh ấy đến
rằng quả Hồi Bốn là x
nói rằng mua lại của
chẳng rõ được tên.
Thế thì chắc là của g
cho mọi bốn tu lên tỏa
xét.
Vậy cầu sao quan tu
vụ mấy đề trừ bớt mối
phần phước.
RƯỢU PIP
Đông-phá
SAIG
Ông là nhà
Thầy Dương-ngọc-
trường tư Nguyễn-phi
Faucault số 114, mới
bao chẳng có, thêm
đau lối đó, bên tên
thầy không hay thì
thì người xa cần mi
thì cớ việc đi cho biết.
Xe-máy fy hiệu
cũng cũ rồi, nên đi
25 người bạc.

Đông-pháp thời sự

SAIGON

(Cũng là mất xe máy

Thầy Dương-ngọc-Phu, làm giáo-học trường tư Nguyễn-phan-Long, nhà ở đường Faucault số 114, mới bữa rồi đây bị bọm nào chẳng rõ, thừa lúc thầy để xe-máy đâu 15 đó, bèn lén tò-mò lại xôi đi, làm thầy không hay một đâu. Chưng biết ra thì người xa cầu mất rồi, biết sao, thôi thì cứ việc đi cỡ bét.

Xe-máy ấy hiệu «Peugeot» song chắc cũng cũ rồi, nên định giá chẳng chừng 25 nguơn bạc.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc AMBOISE sẽ chạy đi Annam và Tonkin, 15i ngày 13 Décembre.

Chiếc CHANTILLY sẽ chạy đi Pháp-quốc 15i ngày 4 Décembre.

Chiếc AMAZONE sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn 15i ngày 4 Décembre.

Chiếc ANGERS sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn, 15i ngày 19 Décembre.

Chiếc CAP TOURANE sẽ chạy đi Annam và Tonkin, 15i ngày 3 Décembre.

Chiếc ARTAGNAN sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn 15i ngày 2 Janvrier.

Chiếc PAUL LECAT sẽ chạy đi Pháp-quốc 15i ngày 13 Décembre.

Chiếc CLAUDE CHAPPE sẽ chạy đi Annam và Tonkin 15i ngày 2 Décembre.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc CHANTILLY ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon ngày 2 Décembre.

Chiếc AMBOISE ở Pháp quốc sẽ đến Saigon, 15i ngày 10 Décembre.

Chiếc AMAZONE ở Cớp khỏi chạy 9 giờ 40 sẽ đến Saigon, 15i 14 giờ.

Chiếc ANGERS ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon 15i ngày 15 Décembre.

Chiếc PAUL LECAT ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon, 15i ngày 10 Déc

Chiếc ARTAGNAN ở Pháp sẽ đến Saigon 15i ngày 30 Décembre.

Chiếc ROUME ở Singapore sẽ đến Saigon 15i ngày 3 Décembre

Tìm được mối chánh

Gần đây có nhiều người bị mất xe-máy, chẳng ngày nào là không có nghe. Nhưng hễ mất thì đi cò hỏi cho có chừng, may thì tìm được, chẳng may thì cũng chịu hoè. Thật sở tuần-cảnh cũng hằng gia công do thám để khử trừ, song cũng vậy chờ trong mười đám thì gần lắm tìm ra được chừng ba bốn vậy thôi, chớ có thể nào làm cho tiệt được.

Mới đây sở mật-thám có tiếp được một bức thư nặc-danh, mách rằng tại làng Tanthoi-nhi (Giadinh) có một gã Annam thường chứa mua những xe máy gian-lâm, bắt cứ là hạng nào đâu được xe của ai thì đem bán cho chàng ta cũng mua cả. Vì được lần ấy, nên quan Chánh sở mật-thám bèn phái thầy đội Nep đi tới đó dặng do thám coi có quả. Đoàn khi thầy đội Nep đi vào tới, lại tiệm sửa xe-máy của Ng.-van-Bon dặng do thám, thì quả thấy có nhiều bộ đồ phụ tùng khá nghi lắm; lại nhiều thầy có một cái xe in là cái xe của một vị học-sanh tên Ng-v-Sai bị mất ngày no. Bosn cho đó vị học-sanh ấy đến nhìn thì cũng nhận rằng quả Hồi Bốn ta xe ấy ở đâu thì Bốn nói rằng mua lại của người ta bỏ sung chẳng rõ được tên.

Thế thì chắc là của gian rồi, nên lập tức cho mời Bốn ta lên tòa để chờ ngày phân xét.

Vậy chu sao quan trên răng nghĩ đem xét vụ này để trừ bớt mối hại cho dân nhờ phần phước.

RU'Q'U PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy uống mát khan tiếng và tiêu.

Làm bằng đường đa anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES BẠT-HÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.

Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES ở thành BÔ'DE (Bích Đeste-Garonne)

CẦN CÁO ĐỒNG-BÀO

Chư quí ông,

Các anh em đồng bào,

Chúng tôi là:

Nguyễn-khắc-Nương, cựu Thơ-ký giúp việc tại Phòng-văn Hội-Đồng Quản-Hạt Nam-Kỳ, đương kiêm thương nghiệp-chủ tại Saigon;

Trần-đình-Minh, cựu Thông-phán sở Tạo-Tác Nam-Kỳ nghiệp-chủ tại Saigon;

Huỳnh-khương-Ninh, cựu giáo-thọ, đương kiêm chủ trường học «Huỳnh-khương-Ninh» tại đường Dar'en, Dakao (Saigon);

Nguyễn-văn-Tiên, cựu Thơ-ký sở Điền-địa đương kiêm nghiệp chủ ở đường Vassoigne:

Đến giữa công-chúng Annam trong thành-phố Saigon, mà xin chư quí ông cùng các anh-em đồng-bào vui lòng cứ bốn tôi làm Hội-Đồng Thành-phố (hai hội viên chánh, hai hội viên phó).

Tôi là Nguyễn-khắc-Nương ở trong vòng Quan-trường gần 20 chục năm; nhơn vì thấy trên đường hoạn-lộ có nhiều chỗ gay-go, bó-buộc nên ép mình phải từ chức mà trở qua trường thương-mãi để trước là thích-hiệp với chí thong-thả của tôi, sau nữa có giờ rảnh dặng hiệp với bạn đồng tâm, đồng chí mà lo mở-mang cuộc lý-tài trong xứ ta đặng chút nào hay chút nấy.

Trong mười mấy năm tôi cư ngụ tại Saigon, tuy ở trong vòng Quan-trường mặc dầu, chớ ngày giờ làm việc quan, thì tôi cứ gắn một lòng lo giúp cho các hội Annam, trước để mở-mang sự học-thức, xây-đắp nền Thể-dục trong xứ, cho càng ngày càng thêm rộng-rãi, sau để nối dây đoàn-thể của đồng-bào một ngày một thêm dài hơn trước. May tôi thoát khỏi vòng Quan-trường rồi, có rảnh-rang thêm một ít, để lòng lo thêm việc Quốc-sự. ngỏ hầu có làm đặng thêm chút ích cho công-dân nữa, cho toại kỳ sở vọng của tôi là một lên dân trong xứ.

Phần tôi là Trần-đình-Minh, ở trong vòng Quan-trường hơn hai mươi mấy năm, cũng xin từ chức, dặng về cai-quản gia-nghiệp. Vả lại tôi là người cư ngụ ngoài 30 năm tại chân-thành Saigon, nên tôi thường thấy đặng nhiều sự khổ bức của công-dân. Bình sanh tôi thường hay giúp cho các hội thể-thao Annam và cũng hay chung lo những việc công-ích. Nay rảnh-rang quan sự nên muốn ra gánh vác lo việc công-ích cho công-dân trong xứ mình.

Còn tôi là Huỳnh-khương-Ninh, làm chức Giáo-thọ hơn hai mươi năm dư. Bình sanh tôi thường lo quảng khai sự học cho con em trong xứ, dặng càng ngày càng thêm rộng ra.

Ngoài phận sự tôi đối với Thành-phố, tôi lại đem hết tâm lực tôi ra để lo lập thêm trường tư ngõ có giúp cho con em học cho mau tấn-hóa.

Sau hết tôi là Nguyễn-văn-Tiên, đã mấy năm nay theo rèo quan-trường, vì muốn mở mang lý-tài trong xứ nên tôi xin tại ngoại, dặng làm cho thích hiệp với ý muốn của tôi, mấy năm tôi đem thân để vào trường thương-mãi, tôi biết rõ sự ích lợi của công dân, nên xin ra dự cử Hội-đồng thành-phố dặng chung lo những việc ích lợi cho công-chúng.

Hỡi anh em đồng-bào!!

Nhơn vì bốn anh em chúng tôi không muốn trái với tục lệ, nên phải kể sơ lai lịch đó mà thôi, chớ chẳng tôi vẫn biết buổi nầy trình-độ dân trí đã cao; học thức đồng-bào đã rộng, ở thành-phố Saigon nầy, từ bực lao-động cho tới bực tri-thức, ai cũng biết trọng cái «quyền bỏ thăm». nên ai cũng quyết lựa người nhiệt-tâm, công-ích mà bàn cử. Ở làm đại-biểu cho xứng đáng, người ra dự cử chẳng cần phải bỏ cáo tánh-tình, công-đức mà làm chi.

Ấy vậy hôm nay chúng tôi ra dự-cử, chúng tôi chẳng dám nói nhiều lời, mà chúng tôi cũng chẳng muốn hứa nhiều việc. Chúng tôi chỉ xin tỏ rằng: chúng tôi thuộc trong phái «Đông-pháp Lập-hiến» nếu chúng tôi được anh em đồng-bào để lòng tin cậy, cử chúng tôi vào Hội-đồng thành-phố Saigon, thì chúng tôi sẽ hiệp với các bạn đồng-tâm, đồng-chí mà lo những điều ích quốc lợi dân. Cái chí hướng của chúng tôi chẳng có chí khác hơn là:

Bình vực quyền lợi của đồng-bào.
Công kích thói lộng quyền ỷ thế.
Cúi xin anh em đồng-bào chiếu cố.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG.
TRẦN-ĐÌNH-MINH.
HUỲNH-KHƯƠNG-NINH.
NGUYỄN-VĂN-TIÊN.

Cần đốn.

CẦU THAI

«MẶC NGƯỜI MƯA SỚ MƯA TÀN,
«NHỮNG MÌNH NÀO CÒ BIẾT XUÂN LÀ GÌ!»

(Xuất vật dung)

Xin các bạn đọc báo cơn nhân đáp lại cho vui. Những vị nào đáp trúng bổn-báo sẽ đăng tên vào báo. Hạn trong mười ngày.

CHO ƠN

Tìm bắt bọm gian

Sở tuần-cảnh hiện nay đang truy tróc một bọm gian tên Nguyen-van-De', về tội mới rồi đây đoạt hết 70 đồng bạc và một cái xe máy gã đáng 30 đồng của Nguyen-van-Qui làm nghề đi thâu tiền, rồi đông mất.

À ha! Ngày là không rõ tên rõ họ mà chẳng chỗ đã biết để đều rõ, dẫu chạy đâu trốn cũng không thoát khỏi.

Chết trôi vì rủi

Hôm ngày 29 Novembre mới rồi, vào lối một giờ khuya, tên Dinh-van-Hau buôn heo, ghe đậu tại bến cầu; chẳng rõ vì rủi ro vô ý sao đó vàng nhào tuốt xuống sông Đương cơn vắng-vẻ như vậy lại không biết lội nên đành phải để thân chìm dưới nước. Chừng hay ra thì sự đã rồi! Mãi cho đến 6 giờ rưỡi sáng người ta mới ra vớt được. — Thương thay!

AVIS

Cả hai giấy phố mới cất ở đường Duranton, có nước đèn, cầu tiêu riêng và đẹp lắm; nay vừa rồi vậy trong qui thầy ai muốn mướn ở xin mau dân trước với chủ phố là M. François SỰ bán hột xoàn ở Chợ cũ Saigon đường Vannier.

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Cocong — CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhượm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải để nhần «Con cá Kim-Ngư xanh» thì đã có tiếng trong Lục-Tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhượm đen dùng cầng lâu khi nào trở, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bờ như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn hiệu có chế ra tâm thứ vải đen đều đề nhần hiệu: VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổ-hiệu nhượm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng điệp mà làm tiếu thức kiểu của bổn-hiệu, dặng mà thủ lợi và cho chư quí khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu: Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái Hiệu vải, cái hình chữ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1· 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2· 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4· Vạn-Hòa con gà trống.
5 Vạn-xuân-Long xe lửa.
6· Vạn-Hòa chiếc tàu.
7. Vạn-xuân-Long bươm bướm.
8· Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Téléphone 702

VẠN-HÒA KÍNH KHẢI.

BỊNH KÉM HUYẾT BẠI CHIẾN RỒI!

Bịnh kém huyết đương hoành-hành một mình một cõi. Thời may có lít rượu bổ làm với vị Quintonine *nào thì chiến với bịnh kém huyết thành ra bịnh kém huyết phải bại chiến.*

Một chai Quintonine giá.. 0$50

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon,

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 2 Décembre 1926.

GIÁ BẠC

	2 12		1er 12	
Hoa-nước	13 F	25	13 F.	00
Ngân hàng Đông-pháp	12	75	13	25
Banque Franco Chinoise	12	75	13	25
Hongkong Shanghai	12	75		
Chartered Bank	12	75	13	25

MỄ CỐC

Giá tàu chở dân nhà-máy Cholon bao lãng luôn giá 100 kilos

Vinhlong	7 810 à	7 30
Cocong	7 55 à	7 65
Bạt-xan	7 40 à	7 50
Bạcliêu	7 60 à	7 60
Sadec	6 40 à	6 50
Mytang	7 10 à	7 20
Samvinan (Gạo trắng)	6 30 à	6 40
(Gạo đỏ)	5 95 à	6 05
Giá thường	7 18 à	7 28

HÃY COI CHỪNG!

Hãy coi chừng đừng để lầm đồ giả mạo mỗi khi quí-vị hỏi mua một chai Quintonine. *Đừng thèm mua mấy hiệu nhái giống, nài cho đặng vị* Quintonine *mà thôi. Chỉ có một mình vị* Quintonine *làm thành ra một thứ rượu bổ vô hạng mà thôi. Uống thơm tiệu. Vị* Quintonine *thay vì chết-cốt Quinquina mà vẫn hay hơn nhiều, uống khai-vị chẳng thứ nào bằng.*

Giá chỉ có 5 cắt một chai mà thôi.

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

Rượu hiệu DUBONNET

Rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Trong gia tộc giờ uống rượu DUBONNET thì trước giờ ăn cơm một Khắc đồng hồ

Tại hãng L. DESMARQUOY & Cie

135, đường Espagne

CÓ BÁN VỎ XE HIỆU:

UNICORDE

Là một thứ *vỏ xe mới chế* tại hãng Bergougnan Clermond-Ferrand.

Đã có thí-nghiệm nhiều lần ở Saigon, ai cũng chịu là một thứ vỏ xe rẻ tiền mà tốt hơn cả.

Ai thử mua dùng thì mới biết rằng đỡ tốn và tốt vô cùng.

Feuilleton n° 367 — *Du 2 Déc. 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHÌ

HỒI THỨ XII

Cướp đăng Rô-Manh

Bấy giờ, Luy-di mới để nàng xuống, bước lại cô Cưu-cư Mỉ-châu: thấy chàng đã chết rồi mà mắt trao-tráo, hai tay nắm chặt, răng cắn khít rít, dường lòng căm hận. Mà hận nỗi chi? Xét kỹ người như Cưu-cư Mỉ-châu có sống thì ăn nằm rồi, ở chật đó, chớ có lính gì cho đặng. Lúc ngu đần vợ chồng Luy-di Lam-Bá đem xuống hang mà giấu mới đặng lên sanh. Không nhờ ân cứu tế là gì, lại trở phải lòng nàng Tê-rê-sa, từ đấy mê mình tưởng bóng. Chàng thệ quyết bắt cho đặng nàng Tê-rê-sa đem về yêu-đắm mới nghe. Bởi vậy khi thoát nạn về rồi, có ngày nào là ngày Cưu-cư Mỉ-châu không ra hia rằng núp mà rình nàng Tê-rê-sa từ sớm mai tới tối. Bữa nào cũng thấy nàng Tê-rê-sa bụng thêm lem-lêm, song bị Luy-di Lam-Bá không rời nên không làm gì đặng; cũng vì Cưu-cư Mỉ-châu cũng đã có nghe đánh Luy-di Lam-Bá bấu đại tái nên cũng phải kiên. Bữa nay nhàng cũng rình, thấy Luy-di Lam-Bá mang súng ra đi với người trên ngựa kia, biết chắc nàng Tê-rê-sa ở hang một mình, mới quyết ra tay làm dữ. Chỗ nghĩ của chàng không lầm. Thật chàng khi thấy Luy-di mang súng đi ra rồi, chàng nhào tới bàn, gặp nàng Tê-rê-sa một mình, nàng tự hạn phòng cam vỏ. Không những vậy thôi, nàng Tê-rê-sa lại đang trang-điểm áo quần, dầy mình vàng ngọc, coi ra như gái sửa về nhà chồng, chàng lại càng vui mắt đẹp lòng hơn nữa. Chàng còn đợi cơ hội nào mà chưa chịu ra tay. Chàng mừng tưởng cho là dịp may, không để là ngày rồi. Chàng không để Luy-di Lam-Bá về kịp, đứng trên gò thổ-sơn nhắm xuống mà bắn chàng. Chàng chết đã ung, đến tội lấy ăn làm của, có còn chi nữa mà hơn.

Người đời nên lấy đó làm gương: Gái quốc-sắc khiến anh hùng phải lụy!!!

Nhắc lại Luy-di Lam-Bá khi lại gần mà coi Cưu-cư Mỉ-châu thấy chàng chết rồi, thấy nàng không nhắm mắt đường như nỗi hận bấy còn, Luy-di Lam-Bá mỉm cười đứng coi cũng không nhảy mắt; coi mà trong hung đường xem làm thường làm khinh, không chút ý gì hối hận. Duy có nàng Tê-rê-sa đến giờ bỗng Cưu-cư Mỉ-châu đã thác rồi mà nàng hãy còn rung sợ, chẳng dám lại gần thấy của sướng đẹp mà cũng chẳng dám ngó ngay. Chàng thấy cô chồng nàng là Luy-di đứng coi kia, nàng mới thình-thoản bước lần lại bên chồng, đứng núp phía sau lưng, vịu vai chồng, nhón gót dòm coi, mà lòng còn sợ.

Bấy giờ, Luy-di Lam-Bá mới xây lại nói với vợ:

«À há! Mình điềm trang xong rồi, bấy giờ tôi phiền tôi sửa-soạn.» Dứt lời, chàng quỗi xuống đỡ xốc thây Cưu-cư Mỉ-châu lên, bỗng tuốt về hang đá. Nàng Tê-rê-sa nối gót theo sau. Vô tới hang, Luy-di chun xuống, nàng Tê-rê-sa lại đứng ngoài. Nên lâu nay có một người hành khách nào đi ngang, thấy nàng Tê-rê-sa chân-chiên mà vàng ngọc đầy mình, áo quần lòa lẹet như người trong chốn các tiên lầu-son chắc sao họ cũng lấy làm lạ mà thuật nên một chuyện nàng tiên phải đọa.

Đợi đâu chừng một khắc đồng-hồ, Luy-di Lam-Bá thay đồ rồi chun lên; nàng Tê-rê-sa thấy đồ của chồng bận cũng chẳng kém gì đồ của mình, liền trầm trồ cười nói Luy-di Lam-Bá tuy bận đồ vỏ tướng mà ròng những nhung thêu, nút nhận ngọc, lưng đeo gươm; nhìn kỹ lại coi thì đồ của Cưu-cư Mỉ-châu, anh ta đem thây xuống hang mà lột. Vợ chồng đứng nhắm nhìn nhau một hồi rồi cười chúm chím. Luy-di Lam-Bá mới nói:

«Bấy giờ đây, trong bụng mình đã quyết định chung vui chung bướng chung buồn chung lo với tôi rồi chưa?

Tê-rê-sa. — Sao lại không quyết; đâu phải lên thát xuống gành, vững sơn sống thác.

Luy-di Lam-Bá. — Vậy thì mình hãy theo tôi, tôi đi đâu, mình đi đó.

Tê-rê sa — Mà mình nhứt định đi đâu đây? Hay là mình muốn lính đính gót bể chơn trời, nghênh-ngênh bao-ngo thế giới?

Luy-di Lam-Bá. — Mình chớ việc nắm tay tôi dắc đi, không nên tri hoãn».

Nàng Tê-rê-sa riu-rít nắm tay chồng mà đi theo, không dám hỏi thêm một lời, dẫn mình đi đâu cho biết; vì lúc nầy Tê-rê-sa xem Luy-di đường-đường điệu mạo, lầm-lầm oai phương, sức mạnh tinh thần, bạo hỏ kỳ tuy. Vợ chồng dắc nhau nhắm rừng bàng vào. Ai không mấy phút, đã thấy vào khỏi bìa rừng. Chẳng cần nói cũng biết, Luy-di Lam-Bá ở đó mấy năm, lần kết với ưởng-sân cướp-dân, thì cỏ cây rừng núi nào mà anh ta không thuộc đường.

(Còn nữa).

Giờ tìm hiểu kỉ. Bé lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bướm lướn ngoái khơ

NGƯ ÔNG KẺ BẢI HẠT

Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại-lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
6 ugangnhà hát tây, Saigon

Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa.

SÁCH HỮU ÍCH NEN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến.— *mỗi cuốn là:*	1 $ 20
Sĩ hữu bá hạnh *(để dạy con trai cho biết lẽ nghĩa ở đời)*	0 50
Âu viện tất độc *(để dạy con gái cho biết việc tề gia nội trợ)*	1 00
Khuyến sĩ ca *(để cho học sanh đọc giải muộn vô có ích)*	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn *(để dạy về Tam cang ngũ thường và học cho biết chữ nước Nam mình)*	2 00
Tứ thơ cuốn thứ nhứt	1 00
Tự vị Tây Nam của ông Đốc Ký có hình bìa mông	6 00

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:
Nhà in ông Nguyễn-văn-Của
13. — Rue L. Massard, Saigon

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

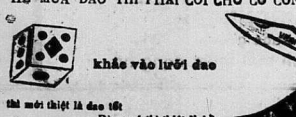

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt
Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như này:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe vững nó vô hại mà mùi thơm tho; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt ti, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa, và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhất vị Salol vào trong Santal tinh làm cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão, dương cùng là bổ dưỡng kẻ trai tráng.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau tiêu.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày ăn từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới vị phải mạnh rồi.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie principale* của ông *L. SOLIRÈNE* là bậc dược y-khoa tấn-sĩ và nhứt hạng hào chất y-sanh, ngang nhà hát tây, Saigon.

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu **Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre)** của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** mà dùng. Dầu nầy thắp ít bao, đã sáng suốt mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong **Hoàng-cầu.**

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm dầu chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** ở Saigon đường d'Adran, số 4. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

Nếu quí-vị biết lo, muống cho trong mình đặng mạnh giỏi hoài, thì phải lâu lâu uống thuốc hiệu

PILULES PINK

đặng cho máu trở tốt, bổ, gân cốt khoẻ mạnh và nội cả thân thể đều được hoà lac.

Thuốc hiệu **PILULES PINK** có bán cùng trong các nhà bán thuốc.

CÁCH LÀM THIỆT HAY

Muốn ở nhà làm một lít rượu bổ, nhằm chẳng chi khó. Lại dùng tiệm thuốc mua một chai **Quintonine** *đem về hòa trong một lít rượu chát. Liền đó, qui-vị sẽ có một thứ rượu bổ, uống vào bổ khí huyết, bổ gân cốt, chẳng thứ nào bằng. Vì* Quintonine *có chất Quinquina, Kola, Coca, Gentiane và Glycérophosphate de chaux. Nó hay gặp năm chất cốt Quinquina, mùi lại thơm thơm diệu.*

Giá mỗi chai.. 0 $ 80
Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

RƯỢU BẠT-HÀ GET
PIPPERMINT
GET

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH BIÊNHOA

YẾT THỊ. — Đơn xin mua thuận mãi đất Nhà-nước.

Tên, họ, nghề nghiệp và chỗ ở người xin	Chỗ tọa lạc số đất	số miếng đất	số tờ họa đồ	số sào mẫu	Góc hướ
Ông Béquet quan Kiểm-lâm ở Biênhoa	Bàu-cá	»	»	Ước chừng 50 mẫu	*B*: Đường Toàn-hạt số 1 *N*: Đường xe lửa Saigon Phan-thiết. *Đ*: Đất nhà nước. *T*.: Đất của ông Chaffanjon xin.

VIỆC TRANH CẠNH VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 26 lời nghị định ngày 27 Décembre 1913 và điều 48 nghị định ngày 11 Novembre 1914, việc tranh cạnh và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ một trong kỳ hạn thống, kể từ ngày giáng yết thị nầy và nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Biênhoa.

Biênhoa, le 8 Novembre 1926.
P. L'Administrateur,
Signé: ILLISIBLE.

CÔNG-VĂN

Vì lời nghị ngày 9 Novembre 1926,

Định bắt lò giao kèo với tên Huynh-công Thành về sự đốn cây trong phần số 9, khoản thứ 3, trong rừng cấm số 41 kêu là rừng Vung-tau (hạt Baria), số tiền đóng thế chưn 110 quan phải bị tịch mà nhập kho.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 19 Octobre 1926,

Sở đất công thổ đặt thành 900 mẫu 97 tọa lạc tại làng Khanh-hoa tổng Thanh-hung hạt Bạchiêu để cho M. Cao-minh-Thanh khan tam vì lời nghị ngày 3 Octobre 1926, nay định cho kẻ kế hưởng gia tài của người ấy khẩn đốt mà hưởng và làm chủ vĩnh viễn.

Người khẩn phải đóng thuế đất ấy theo các khoản định trong lời nghị cho khẩn tạm.

∴

Vì lời quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 16 Novembre 1926,

Định khai rằng trong sở vườn của MM. Duran và Paris tọa lạc trong làng Chánh-lưu và Co-trạch hạt Thudaumot có bịnh sưra là bịnh truyền-nhiễm của loài ngựa.

Những ngựa, trâu, bò, chó thì phải phòng ngừa coi chừng, nhứt riêng và lấy độc như đã định trong luật ngày 21 Juillet 1881, lời nghị ngày 18 Février 1903, 2 Octobre 1916 và các lời truyền dạy đề ngày 23 Mars 1903.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 13 Novembre 1926,

Định khai rằng trong địa phận làng Vinh-tương (tổng An-ninh) trong hạt Bạchgiá có bịnh toi trâu bò.

Những trâu bò phải phòng ngừa coi chừng, nhứt riêng và lấy độc như đã định trong luật ngày 21 Juillet 1881, lời nghị ngày 18 Février 1903, 2 Octobre 1916 và các lời truyền dạy đề ngày 23 Mars 1903.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 13 novembre 1926,

Định bãi lời nghị số 3591 ngày 24 septembre 1926 khai rằng trong sở trồng cây của M. Carutte tọa lạc tại làng Phước-tân hạt Biên-hòa có bịnh toi thú vật.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 13 Novembre 1926,

Định khai rằng trong địa phận làng Phu-tu (tổng Bảo-thành) hạt Bentre có bịnh toi trâu bò.

Những trâu bò phải phòng ngừa cẩn chừng, nhứt riêng và lấy độc như đã định trong luật ngày 21 Juillet 1881, lời nghị ngày 18 Février 1903, 2 Octobre 1916 và các lời truyền dạy đề ngày 23 Mars 1903.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 9 Novembre 1927,

Định khai rằng có bịnh Sưra trong chuồn ngựa tại sở đề giống ngựa tại Tân-sơn-nhứt và mấy khoản đất gần đó nghĩa là phần số đề giống ngựa giáp một bên vỏ bờ bên tả cái rạch nhỏ đi ngang qua sở ấy và một bên thì giáp với đường tục kêu là vòng Bà-chiểu.

Trong chuồn ngựa của M. Duzan 91 đường Pellerin tại Saigon cũng có bịnh Surra.

Những toài ngựa, bò, trâu, chó ở tại mấy nơi ấy thì phòng ngừa coi chừng nhứt riêng và lấy độc như đã định trong luật ngày 21 Juillet 1881, lời nghị ngày 18 Février 1903, 2 Octobre 1916 và những lời truyền dạy đề ngày 23 Mars 1903.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 19 Octobre 1926,

Định bước lại làm công thổ quản hạt Nam-kỳ đặng để làm đường đi từ Dangiay tới thanh-sơn, những sở đất tọa lạc trong địa-phận hạt Biênhoa có chỉ trong họa đồ số sau đây, vì lẽ quan ấy số 1, 2, 3 và 4 định theo lời nghị nầy.

Định trả cho hội Giaphan một số tiền tổn phí là 563 đồng.

56 tiền 563 đồng nầy sẽ lấy Mandat để tiền hội Giaphan đòi.

Định xuất số tiền ấy trong số tiền phòng định 48.250 đồng để làm đường đi ngay đi thanh-sơn, trong số công-ngu quỉ năm hạt năm 1926 chương thứ 18 đề đu trở nhứt khoản thứ 3, về đường toàn hạt.

THƯỜNG TẠI VÌ ĐAU NHỨT TRONG MÌNH,
nhiều gân liệc cốt, hay nhứt đầu nhứt đó, đau thôn trong bao-tử, mà làm cho gân cốt yếu nhiều hết hoà lạc.
Song phải biết

TẠI TRONG MẠCH
mà gân cốt lấy sự bổ mạnh chắc chắng. Nên muống cho gân cốt thiệt mạnh giỏi tốt thì huyết mạch phải tốt, tinh trong và mạnh khoẻ.

CỨ UỐNG THUỐC LIỀU PILULES PINK
đặng cho máu, như có thiếu kém, thì sớm sớm tốt, lại trong tinh, và dưỡng bổ làm cho cả thân thể khoẻ mạnh.

Thuốc hiệu ấy có bán cùng trong các nhà bán thuốc.

PILULES PINK POUR PERSONNES PALES

Tiệm Hòa-Mỹ Caolanh

Kính cáo cùng lục châu qui-khách rõ, thế hằng chợ bùa đường sá xây đổi là lẽ thường, bấy lâu nay tôi đợn tiệm buôn bán theo dãy chợ, nay vì châu thành Caolanh sửa sang mở thêm đường-sá thành ra xa bến nước.

Bổn-hiệu bấy lâu nay đặng vững bền cũng nhờ ơn qui khách tưởng cùng qui-khách rõ, cho khỏi lầm lộn. Nay tôi dọn lại theo dãy mé sông ngang đình quan Chủ-quận cho thuận tiện bến tàu và bến đò, kể từ ngày 10 Novembre 1926 tôi chỉnh đốn thêm nhiều thứ hàng to lụa, những Lãnh, Nhiễu, Vân, xuyến, xin nhi tức đã thứ hàng Tàu. Còn hàng Bombay Tô-lảy, Cẩm-nhung, Satin đủ các màu, và hàng Hanoi The, Xuyến, Lãnh quận, Lãnh đo, và hàng Ta nữa nữa... Lại gia công nhuộm cao giá thêm sự bền chặt. Xin qui khách xa gần muốn mua về bán lại hay là mua để trong nhà dùng, muốn gởi thơ đến hỏi giá cả, hoặc là gởi ngay commande đến, tôi sẵn lòng chọn lựa kỹ lưỡng gởi đến qui-ông qui-bà đi sẽ vui lòng ưng ý, cân giá cả tôi tính rất công bình, bởi qui-khách bấy lâu nay cũng đã rõ cửa hàng của bổn-hiệu, hẳn giữ sự thật thà và thủ tín làm gốc.

Cái xin qui-ông qui-bà, qui-thầy và qui cô tưởng tình chiếu cố rất thâm cảm thạnh tình.

Kính cáo
Chủ nhơn:
MUYNH-ĐẮT-NGHĨA
Cao-Lãnh.

ĐÊM BỚT NHỨC ĐẦU TỨC THÌ
POMMADE ROYER

CỨ MỖI NGÀY
lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN
CỦA ÔNG
Lương-y DEHAUT
uống trước khi dùng cơm,
thì CHẮC BẰNG KHỎE MẠNH LUÔN
và ngăn ngừa các chứng bịnh Ngày kiêm hết tại huyết hư hay là ăn không tiêu mà sinh ra.
Thuốc nầy nấy trị các chứng bịnh
NHỨC ĐẦU, ĐI NGOÀI TIỂU, PHÁNG BÁO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THU THỚI.
BÁN TẠI Nhà ông Lương-Dược DEHAUT, 48, Rue Vannier, Saigon

NÊN XEM SÁCH
SADEC NHƠN VẬT CHÍ
mới xuất bản

Được Hoàn-Đế Đại-Nam ân tứ « Kim-Tiền »
Nhà nước Bảo-Hộ định tiền bổn sách làm sách phát thưởng các Công trường tại xứ Trung-Kỳ

Cổ tích danh thắng tỉnh Sadec

Khách du-lịch đến tỉnh Sadec hoặc người bổn xứ mà không đi cùng chiêm những nơi thắng tích như là: Nền đền đức *Thái-Tổ Cao-Hoàng-Đế (Vua Gia-Long)* đóng quân tại Hồi-Oa (nước-xoáy Sadec) và *cây đa Bến Ngư* cũng ở chốn ấy. Trong xứ Chanh Biên Thiệt-tục Đại-Nam nói rằng tại nước Toáy (Làng Long hưng (1) Sadec) là nơi Tiền-Giang và Hậu-Giang giáp nối, các khe lạch chảy dồn vào đó, nước chảy vòng xoáy, nên kêu bằng Hồi-Oa (nước-xoáy). Quang sát đến cảnh đền nầy và cây đa Bến Ngư thì ta lại tưởng tượng đến tinh-nghĩa đức Cao-Hoàng đã từng bôi chân đó. Nơi nầy mà bảo tồn được giang-sơn, đã khó hơn nước Tây-Sơn tiêm diệt. Chốn ấy thuở xưa lắt tư chủ đã trải qua tân tu kinh, giữ gìn lắm mới cái vết tích cổ cổ chi nầy vậy. Cảo làng-xóm cách vì Cảnh-thần cũng trọng thì nhơ ơn lắm, nhưng trước đây mười ở năm nơi cảnh tượng nầy hoà với cảnh trang nghiêm vô chỗ ấy nhau là: 1° *Lăng Cao Lãnh Hậu Nguyễn nơi Mỹ (tự là Ivin)* ông Y tại làng Long-Hưng (nay e-xoáy), là lăng Ai Phụ của đức *Cao-Hoàng*, — 2° Đình làng Vĩnh-Phước: (Sa lec) đó đề nam-nữ, thờ một vị Phò-Thần là *Cố Quản Công Nguyễn Phước Hoa*; 3° *Lăng Cố Quản công Nguyễn-văn-Nhơn* tại làng Tân-Đông; 4° Miếu thờ và mộ *Cố Hồ công-Tường* (tức là ông Cao-Lãnh), hai ông ba năm song song một mộ tại làng Mỹ-Trà (Cao Lãnh) và 5° Miếu *Thái-ấp* ấy là làng Mỹ-Trà (Cao Lãnh) nếu chẳng cung chiêm các chốn ấy thì chẳng hoa là bỏ mất cơ quang sát, vì chẳng xóa cảnh tượng gì trang nghiêm hàng trăng bấy.

Quang sát những cổ tích danh thắng, ấy mà có một quyển sách « *Sadec Nhơn Vật Chí* » trong tay thì rộng đường xét đến nhiều; hoặc có quyển sách ấy cũng là như ngồi tại nhà mà mắt được trông thấy các phong cảnh danh thắng của tỉnh Sadec ở ngay trước mặt mình luôn.

Sách dày 748 trương, bìa 151, có gần 70 bức hình ảnh phong cảnh và nhơn vật đẹp đẽ.

Giá mỗi cuốn là: 1 $ 50
ở xa gởi thêm 0 $ 30 tiền cước
Hỏi mua tại Tác giả: M. Nguyễn-văn-Dân 115 Rue de Verdun, Saigon.

Có trữ bán tại Saigon: Nhà in J. Viết 37; Tiệm Thái-Thanh 18 Boland d'arros; Tiệm Thành-Quang, 62 Rue Sabourain.

Tại Sadec: Tiệm M. Tương và Hanh; Tiệm Hà phước-Sanh; Tiệm hoa Hình Hà-phước-Tường và nhà in M. Hồ-văn-Lang.

Tại Cantho: Nhà in « Imprimerie de l'Ouest ».

Tại Hué: Quán Tạp-Chí « Lôi-Thăm ».

(1) *Làng Long Hưng trước kia gọi là làng Tân-Long khi đức Cao-Hoàng đình trú tại chốn ấy hội hiệp nhiều vị anh hùng đánh dẹp nước ngoài Tây Sơn, rồi Ngài cải tại là « Long-Hưng ».*

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhất là mấy tay mộ thể thảo trước khi tập dẫn những miếng quốn một nhọc hạ hay đăng thứ rượu chác hiệu «PRIGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị diệu đáng để uống, mà chất rượu lại hiền lắm cho kẻ khoẻ, giảng gân cốt, giúp thêm nên mạnh thiệt là một thứ rượu đại hiệu tốt cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng **BOYLANDRY, 77, place du Théâtre Saigon** *có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng cần nguyên.*

Grand Cinema du Centre

196. — Rue de Paris
CHOLON

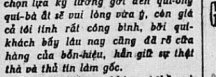

Có bán và cho mướn phim ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ THỂ NHIỀU BÓNG TUỒNG
hay tuyệt-diệu

Ai muốn mua hay là mướn đề hãy tới nơi mà đến thương nghị.

Giá tính giá rẻ

Muốn bán

Một cái xe hơi hãy chở ngồi, 6 cylindres, 16 chevaux sửa lại mới.

GIÁ RẺ:

Ai nào muốn mua xin viết thơ hay là đến thương-nghị nơi bổn-báo.

khi nó đã phát tăng đánh kẻ mãn-cảng hiệu « WIZARD » dầu lửa, đăng theo các hãng Bán sỉ và bán lẻ tại cửa hàng **TRẦN-QUANG-NGHĨA**

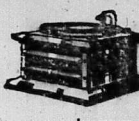

MÁY HÁT

Tai đây có bán máy hát chạy bằng kim đặt bằng ngọc thạch, giá : 25 $, 30 $, 35 $, 45 $, 80 $ và 100 $ và thứ máy nhỏ để đi đường đem theo rất tiện giá 50 $ và 65 $. Máy hiệu COLUMBIA và GRAMOPHONE và PATHÉ

Đĩa hát CẢI-LƯƠNG hiệu PATHÉ chạy ngọc thạch giá 1 $ 70 một đĩa. Đĩa hát tây chạy kim sắc, hiệu COLUMBIA và GRAMOPHONE và đĩa PATHÉ chạy ngọc thạch.

Như quí vị muốn có cần dùng hãy đến chỉ thì mua mới thơ, tôi sẽ lời lắp tiền.

B. CHOMMEMIS,
(đã MINHTHÂU)
Phòng ảnh Photo — Saigon

Kiểu xe trọn 10 mã-lực
HIỆU:

CITROËN

TOÀN BẰNG THÉP. — CÓ THẮN Ở BÁNH XE TRƯỚC

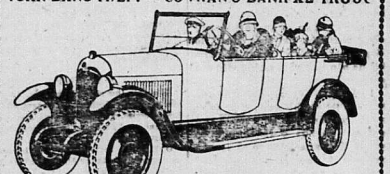

THẬT RẤT TIỆN DÙNG VÀ LẤY LÀM TIẾT KIỆM

Có đủ đồ phụ tùng : Nào nhịp đề cho sự chạy được êm ái, đồng hồ xem giờ, công-tơ xem mã-lực, hai cái kén nhận hơi, có thùng để đựng đồ phụ tùng vật và thùng truyền hơi gần nơi bàn đạp, vân vân....

CÓ BÁN TẠI HÃNG XE HƠI BAINIER ĐÔNG-PHÁP

AUTO-HALL, Saigon

là nơi làm Đại-lý cho toàn cả miền Đông-pháp

C. J. BONNET

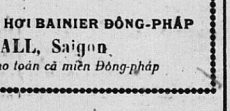

HÃY MÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY
bởi Chơn-tâm muốn mua không lạt

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

uống trừ lành các chứng:

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đát, đau mình nhứt gân, đái lợn cợn có cát, đau lắc-léo.

CÁC VỊ SẮNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT — Diêm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối.

PASTILLES VICHY-ETAT — Uống hai ba liên Khi ăn rồi thì để tiêu tăng.

COMPRIMÉS VICHY-ETAT — Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đó, uống cho ăn mau tiêu.

COI CHỪNG LẮM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

ANNAM, TỈNH DẬY !....

III

DIỄN-THUYẾT

Trả lời của ông Paul MONET

đối lại mấy điều bài bác của ông DƯƠNG-VĂN-LỢI

(đã đăng trong báo l'Echo Annamite từ ngày 5 đến 21 Juillet 1926)

(Tiếp theo)

Như vậy cái « chánh-phủ » pâuông-cô-ho ở Bắc-kinh, mà những viên chức trẻ-rẻ mặn men như mấy cái hình-gỗ ở chung quanh những tù bạc rỗng-tích, thì làm thế nào mà *bắt-buộc* các tướng-soái — kẻ cướp ở các tỉnh xa cách kinh-đô, phải tuân-theo mệng-lịnh của mình được? Lấy tính ái-quốc mà nói với bọn họ thì chi tổ làm trò chế-diễu tức mình. Như vậy chỉ dùng binh-khí võ-lực thì mới trị được là quân quan tham tàn giả-dối ấy. Nhưng « chánh-phủ » trung-ương — hư-vị hư - danh kia muốn thật-hành chánh-sách ái-quốc hoài-chăng — thì lấy quân quyền dân mà trừ-khử được cái sức mạnh của lũ *chủ-tướng* tự-do ấy ? Tưởng là không có, cơ-đội không có, khí-giới không có, một tý gì cũng không mà nhứt là đồng tiền chi-phí cũng không !.....

Như vậy thì sẽ nên nhờ một vài cường-quốc Âu-Mỹ giúp đỡ mà dựng lấy binh quyền thế lực cho chánh-phủ trung-ương..... và cho vay tiền mà chi phí không ? Như vậy sẽ trừ-trị đánh đổ được là *chủ-tướng* kia, bắt khử những quân-đội của nó đi, lập lại trật tự cùng việc liên-lạc Pâ-kinh với các tỉnh ở xa, vân v.... *Nhưng mà thế thì nước Tàu sẽ bán mất quyền tự chủ đi mà khôi-phục lại cái tình-thế bên trong.* Vì người ngoại-quốc đã sang đây và hỏ tiền của nài non ra giúp đở thì không khi nào lại chịu về.

Còn nếu không có người ngoại-quốc can-thiệp vào thì ta chỉ đỡ trước rằng có hai cách giải-quyết vấn-đề như sau nầy, mà cũng là bất trắc cả đến nỗi người ta phải thường là những phép biện lý phi thường.

Phép biện-lý thứ nhứt : Hoặc có ông-thần thiêng nào muốn phù-hộ nước Tàu làm cho một kẻ trong lũ *chủ-tướng* kia cảm-động, bỗng-nhiên đổi lòng tham dục hóa ra quảng-đại từ-bi, thành tâm yêu nước. Kẻ ấy không đem quân-đội đi cướp bóc lấy của cải chất đầy xe cộ nữa, mà lại dùng những quân-đội ấy khiến cho cả lũ « đồng đẳng » hiểu biết lẽ phải, và đem khôi-phục lại cái quyền-thế cho chánh-phủ. Sự giải-quyết đó thì thật là huyệt-diệu, nhưng vẫn không chắc có được và lại gác bỏ cả việc chinh-đốn cai-trị, mà mạng kinh tế sau nầy cho cả nước to lớn mình mông ấy.

Phép biện-lý thứ hai : Dân Tàu từ xưa đến giờ vẫn quen chịu khuất-thân cho rằng mình không anh-hùng và không có quyền - thế về chánh-trị, nay vụt-chỗi dân ấy lính-dậy xông tới là *chủ-tướng* kia với cả quân lính của nó, lột bỏ binh khí đi, hay là đem thất-đồ cả lũ, rồi tự mình chỉnh đốn lại việc chánh-trị, dạo tạo lấy bọn quan lại thanh liêm mà thi hành việc chánh-trị. Ngày nay dân Tàu đang cầm cơ về việc buôn bán : ngày mai vụt chốc bỗ biết nhiệt-thanh về việc chánh-trị, ra sức can đảm và sơ-sợ tự mình quả quyết lo toan lấy việc chánh-trị đang lúc khó khăn bối rối nầy. Ngày nay dân Tàu đang tối tăm không hiểu một tí gì về việc tổ chức chánh-trị và kinh tế của mặt nước : ngày mai vụt chỗi dân ấy biết sáng ý giải quyết những vấn đề khó khăn, và tìm lấy ngay được hàng vạn con người làm quan-lại và bắt học chuyên môn là sự tối khẩn thuyết cho việc kinh doanh. Ngày nay dân Tàu đang quen thói lẽ lại lưu tử mấy thế kỷ, cho rằng những sự tham-quan ô lại vô vết tân hại hết cả tiền của nước của dân đó là những quyền chánh đáng và tự nhiên : ngày mai vụt chỗi dân ấy bỗng ngay ra lương thiện thanh liêm, quên hộ tư lợi, tiên tâm lo việc quốc gia một cách khôn khéo.

Tôi cũng muốn biểu đồng tình với ông Dương-văn-Lợi, ông Phan-văn-Trường coi những sự đó là tối, nhưng tôi không thể giữ được rằng sự mong xảy ra thế sẽ không có.

Làm người có thể tin những điều ước mong của mình, nhưng không nên cho những sự ước mong của mình là sự thật, và hành động theo thế. Nếu cứ ông không muốn lần xuống giống xấu như người mất ngủm thiên văn trong chuyện ngụ ngôn kia, thì xin các ông chớ có nghĩ-bắt nhìn mặt trăng mà bước quáng bước xiên.

Có nhiều là nhiều người Annam không muốn coi thấu sự đau đớn của nước Tàu và họ cho rằng nay nước Tàu có cái năng lực vụt chốc hưng khởi tiến hóa, bởi vì họ cũng tự tưởng có cái năng lực ấy, và họ an ủi cái hiện tình mà lòng thì tán dương ngầm cái-ý tưởng rằng dân tộc mình rồi cũng vụt chốc tỉnh-dậy, đánh đuổi người ngoại quốc đi, tổ chức cai-trị lấy, ra tay cố gắng một chút là sẽ trở nên một nước lớn tự do phú cường.....

(Mai tiếp).

CÒN GÌ THÚ VỊ HƠN ??

Còn gì thú-vị và phương tiện cho bằng : nằm ở nhà mà nghe được các điệu ca ngâm, lý hát của các bạn cải-lương có danh trong Nam-kỳ.— Có gì thú vị cho bằng nằm ở nhà mà nghe được đã các bản đờn, giọng sáo, ngâm hát điệu khéo của các bậc tài danh.

Các người muốn hưởng cái lạc thú ấy, cứ gọi thơ hoặc đến hàng Nguyễn-đức-Nhuận mà lựa một cái máy hát và đĩa thầy đưa hát, lý ca ngâm, thì sẽ được toại chí. Có một mình hàng Nguyễn-đức-Nhuận có nhiều hiệu máy hát thiệt tốt và trữ đã các thứ đĩa hát đã ca thật hay : mới đây lại có tiếp đặng 2 ngàn đĩa Victor xứ tại Bắc-kỳ qui Phi là thứ đĩa hay nhứt của bạn Văn-hi Bang.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VINH »
ở tại Cầu-kho, đường mới sáng — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra như đây:

Satin (lố Tây), trắng và đủ màu; gấm nhuộm bền Pháp-quốc, nên mau rất tươi, dầu có giặt nhiều lắm, cũng không phai không trở 4 $00 một thước tây.

Lục-soạn Mộng-chân, trắng, từ 3 $00 tới 3 $20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, cenh chỉ thiệt mịnh; từ 2 $00 tới 2 $50 một thước tây.

Lãnh thương hạng thiệt bền, đủ màu hàng tư Thương-hải, bề khổ vừa 0m80, — Giá 0 $ 30 một quốc.

Lãnh Xiêm (lụa hàng đan hoa), không bền không đủ màu) khổ ngang 0 $ 30 một quốc.

Các mẫu hàng kể trên đây, đều đến hàng tơ lụa, và có nhiều thứ, đặt hàng hàng tư Thương-hải, giá rẻ hơn hàng khác không lắm. Tôi lại gia thêm, đặt rất kỹ càng, đáng có hàng tốt mà bán cho đồng-hàng ta đang, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên qui lắm : tiền nghĩa nhơn bất lợi.

Vì muốn trí đanh trong học chánh, nên hồn-hiệu kính tới cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua hỏi nơi là nhà in, xin viết thư cho hàng tôi, qui hàng sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân Hanh kêu (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi xin thế nào, thì mới lựa chọn tôi rao nầy không phải là tốt chơi đâu.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VINH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

TIỂU THUYẾT MỚI

LÒNG NGƯỜI NHAM HIỂM

Câu ông Nguyễn-chánh-Sắt mới xuất bản. Trọn bộ có một quyển mặt mà thôi ; đầy lắm.

Giá mỗi cuốn là..... 0 $ 80

CÓ GỞI BÁN TẠI
ĐÔNG-PHÁP-THỜI-BÁO
VÀ TẠI NHÀ MADAME
NGUYỄN-THỊ-TRUYỀN
108, Rue d'Espagne Saigon

Tại l'imprimerie de l'Union cũng có bán

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG *đã được phòng ở tại đường Canton mới hết số 88 Cholon, Hình cũng lực châu chư thân chẩ đặng lâm tường*

Từ bổn hiệu khai trương tới nay tin tưởng cô mấy chục năm dư, hằng mong ơn chư tôn đồng tưởng, nên thân chẩ cũng ngày càng đông, thật bổn hiệu rất thêm cảm thạnh tình. Vì nếu mà bổn hiệu chẳng nài khó nhọc, tốn của hao công, nghiệm chế ra những thứ thuốc thần hiệu đã giúp ích cho chư tôn trong bấy năng lâu mưa dầu. Chẳng đã mới đây có kỳ gần nó giục đã tư lợi không kể đến nhơn hậu mạng, nó bắt ra những thuốc hệp hệ cho có chứng, cốn người nữ làm không hợp, vô ích, phí tiền giống lợn thuốc bổn hiệu mà gởi bán khắp nơi, bởi e cho chư thân tưởng của bổn hiệu chế ra. » Vì bởi lại mua thì chẳng nó rất thuốc của Nhị-thiên-Đường « nên sự nhơn tôn chẳng xem kỹ mua vô cũng thì rất hại cho sanh mạng. Nhưng là bổn đường Nhị-thiên-đường thì chẳng nó bao nhiêu hơn hết ; nếu xin lựa-chọn cho tôn ái muốn mua thuốc của bổn hiệu Nhị-thiên-Đường, thì hãy mua cho kỹ lịnh đang phải mua và hiệu N. T. Đ. ấy đây.

Vẫn thì nơi lớn nước trung hoa-châu chư tôn lưu ý cho lắm.

Cholon, le 8 Juin 1926.
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.
được phòng 88 rue Canton 88 Cholon

Lời cảm tạ

Từ khi tôi rất lâm chẳng ngã Lọc-tỉnh Khánh-hòa cho đến nay, cũng nhờ ơn qui khách trong lục-châu, có lòng mà thương tưởng tôi tôi, ngày nay tôi nhớ đành lòng cũng nhờ ơn qui khách, cho nên phòng tôi càng ngày càng tấn phát, tôi lấy làm thâm cảm vô cùng, và tôi mới mở thêm phòng để cho qui khách trong tỉnh đến ăn đã mà dưỡng bịnh, hiệu mặc dầu phòng trọn một cái nhà, có một người Bồng rằng đã mà khiến ngày đêm, có chỗ nấu ăn, có chỗ buồng tắm nước nóng lạnh đầy đủ, và nên sạch lại rất tinh khiết, qui trong phòng đều đã hoàn toàn, còn trong phòng Bồng đều đã mà khiến, rất nên đàng qui khách.

Bạn ngày thì có Chauffeur giỏi, bạn đêm lại có bịnh gardien giỏi.

Ấy vậy việc trong phòng đã đã tôi đã sắp đặt gần rồi, còn như qui ông qui thầy đã có ra-bot, muốn đã lạ-phòng thì cũng có chỗ đã, còn như có muốn thong thả nữa tôi có garage cho tôi và có gardien đã nữa.

Vậy ngày nay tôi đã cho soạn trong ngoài cho vừa ý qui khách, nay tôi kính thỉnh qui ông cùng qui thầy nên đến đi Saigon ghé lại phòng tôi mà nghỉ một lần coi ý như lời tôi nói trên đây không.

Vậy tôi lấy làm thâm cảm trong Lọc-châu có lòng giúp cho đồng-bào đặng mau tấn bộ, thì lấy làm đội ơn vô cùng.

NG.-MINH-NGỌC dit CHÍNH-TỪNG.
Qui nhơn Lọc-tỉnh Khánh-hòa
205 Rue d'Espagne. — Saigon.
Kính thỉnh

Sông lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

Hiện hay gần bên quốc Nhựt-bổ có một vị điền chủ đã ngoài 96 tuổi mà hồi còn sống lớn mạnh mà như người đã tuổi, ăn đồng chẳng biết, ăn mỗi sáu chưa, có ngày ở người trại ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm Ông, ba thầy cho biết lại đây hay đến bao tuổi rồi mà còn sức lực không phải kém vậy? Ông đã đáp lại rằng: Có chi lạ đó mà hỏi, cả đời thì trước khi ăn cơm hay uống rượu một ly nhỏ rượu Quina Giutiana hiệu Mazet là một thứ rượu trường sanh bất lão.

Người khách nghe nói cũng có lòng, mua một viện trong thị nhơn hàng, liền về nhà sai trẻ đi mua cho đặng thứ rượu Quina Giutiana mà dùng mỗi bữa, Thiên hạ nghe nói cũng có ý tham mạnh; cũng bắt rồi nhau đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ phần nhiều.

Các thứ dầu hôi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poissons) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong toàn-cầu. Giá cả rẻ mà thấp hơn Quyển. Lại-ở hãy đang thiết mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

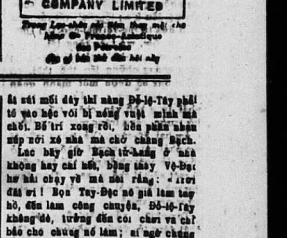

Trong Lục-tỉnh nếu muốn đặng mua cho Pétrole Asiatique
Hãy Pétrole
Qui ý hãi thì đến hỏi nơi

Feuilleton N° 28

TAY ĐỘC

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

(Tiếp theo)

Tay-Độc thấy vậy liền hối nội bọn, lấy dây trói chặt tay chơn bọn thợ, khiến hết đem bỏ vào một căng nhà trống đóng cửa lại ; xong rồi bọn Tay-Độc lại giả làm thợ-hồ thế cho bọn thợ kia, cứ lo làm công việc như thường mà chờ Đỗ-lộ-Tây đến đó.

Ngày ấy Đỗ-lộ-Tây dương dạo chơi trong vườn hoa người làm vườn ngó thấy thì cười chúm chím mà nói rằng : « Hôm qua tôi bưng chậu hoa lên trên phòng cho cô, rồi tôi lại hai bàn tay tôi sưng vù, nhức nhối khó chịu quá, may nhờ có Sử-khắc-Lôi Tiên-sanh cho thuốc tôi mới khỏi đau ; nếu không, thì ít tôi phải nguy lắm rồi ; không biết trong cái chậu đó nó có cái chất độc gì mà dữ quá như vậy, thiệt tôi lấy làm lạ quá ! » Đỗ-lộ-Tây nói ; « Chú bưng cái chậu mà chú bị sưng tay, bên chi mà tôi cũng bị cái hơi của nó mà phải chết xiêu ? » Tên làm vườn nghe nói thất kinh, lần bẩm lại rằng : « Trời đất ơi ! Nói vậy cô cũng bị nơi đọc nữa sao ? » Đỗ-lộ-Tây mới phải, rồi đem hết những việc nơi lúc nửa đêm mà thuật lại cho người làm vườn nghe. Người ấy nghe nói sửng sờ, liền lo lưỡi ra rồi nói rằng : « Cha chả ! Thiệt là nguy hiểm quá !! Nhưng mà, thuở nay tôi làm nghề trồng hoa đã trót hai mươi năm rồi, tôi chưa hề thấy thứ hoa Dạ-lai-hương nào mà có cái chất độc như vậy hay sao ? Thiệt là lạ quá ! Tôi nghĩ chẳng ra » Đỗ-lộ-Tây nói : « Không, không phải là hoa ấy mà có chất độc như vậy đâu ; theo như lời của quan thầy thuốc Sử-khắc-Lôi đã khám cứu tình trạng rồi người mới nói rằng : « Đỗ-chẩn là cả người nào đã khám cứu tình trạng rồi người mới nói rằng : « Đỗ-chẩn là cả người nào đã lên rước thuốc độc vào trong chậu hoa, có ý muốn giết người. Nhưng theo ý tôi nghĩ thì chắc là nó muốn giết thầy Bạch-tử-Lang ; mà tôi không để lại bảo chú đem vào phòng tôi, nên tôi mới mang cái họa ấy. »

Còn đang nói chuyện bỗng thấy Vệ-Đạt hầm hở đi vào, rồi lại kiếm chuyện mà nói đuổi với Đỗ-lộ-Tây rằng : « Cái việc hôm qua đã thiệt tôi lấy làm quái gở vô cùng ; không biết bọn nào mà nó khám cứng cái kế độc như vậy ? » Đỗ-lộ-Tây nói : « Thì có ai ? Chắc là Tay-Độc chớ ai, vì nó oán thầy Bạch-tử-Lang đã lâu rồi » Vệ-Đạt cũng làm bộ gật đầu và nói lên theo rằng : « Thiệt quả như lời chú nói, vì Tay-Độc là một đứa quỉ trá khó lường, thiệt là đáng sợ. » Nói rồi bèn rủ nhau ngồi xề xuống sợi ghế trong vườn mà nói chuyện đông đài.

Một nhập lân Vệ-Đạt vùng đứng dậy nói với Đỗ-lộ-Tây rằng : « Uả quên ! Hôm nay thợ thầy đương sửa mấy gian nhà cả bên kia, chúng ta ở không, chẳng có việc gì, vậy thì chúng ta hãy đi qua đó coi thợ họ làm thế nào » Đỗ-lộ-Tây nói, liền dắc tay nhau đứng dậy ra đi. Vừa mới bước trở vào bao nhiêu bọn Tay-Độc giả làm thợ-hồ, đương làm công chuyện, vùng quăng hết đồ nghề, ào ra mấy lượt ép lại hết nàng. Vì việc tình cờ, cho nên Đỗ-lộ-Tây không tránh đâu cho khỏi, nên phải bị bắt. Chúng nó bắt được nàng rồi cũng đem nhốt vào nơi căng nhà trống.

Tay-Độc bắt được Đỗ-lộ-Tây rồi thì mừng lắm, bèn nói với Vệ-Đạt rằng : « Cô hãy chạy về cho mau lâm bộ báo cáo cho Bạch-tử-Lang hay, cho nó khỏi nghi có đồng mưu với tôi. » Vệ-Đạt nói : « Nếu Bạch-tử-Lang hay được, ắt sẽ đến cứu nàng, vậy rồi anh lại phải thất bại nữa còn gì ! » Tay-Độc nói : « Không hề chi đâu, bọn thì đem nàng đi liền bây giờ, Bạch-tử-Lang đã sao cho kịp mà sợ. » Vệ-Đạt nghe lời vâng lại, bèn quay quả đi liền. (Nguyên đã là kế của Tay-Độc, muốn bắt Đỗ-lộ-Tây đã làm mồi mà nhử Bạch-tử-Lang ; song hãn biết Vệ-Đạt vẫn có chung tình với chàng Bạch-tử-Lang, nên hắn không nói thiệt).

Khi Vệ-Đạt đi rồi thì Tay-Độc mừng lắm, liền hối bọn đang đăng lấy dây trói nàng Đỗ-lộ-Tây lại rồi treo lên trên trụ rường nhà, ngay đưới đó lại có một cái hầm vô mà nhốt Bạch-tử-Lang ; song hãn biết Vệ

Phải ngửa thuốc già

Kính lời tỏ với lục-châu chư tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn hoàn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI TÊ-SANH bổn thân tra cứu chọn lựa các thứ dược nơi nầy danh sơn, mà chế luyện cho được tôn thiên tôn mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi

Chẳng đem mới đây lại có kẻ gian ngoa lục đề thả lợi, cố ông kể lần nhơn hai mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn hoàn tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân .. và làm những bao những hộp, những ve giống như tựa như của bổn đường, mà gởi bán khắp nơi xong hầu xem cho kỳ thị ắt biết giả chơn.

Vậy ai đây nên chư tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
56 rue de Canton 56 — CHOLON
Chệ nhơn cẩn cáo

AI CŨNG BIẾT ĐÈN THẮP MANCHONS
HIỆU: SUCCUS
là một thứ đèn rất tiết kiệm, rất chắc chắn và lại rất giản tiện hơn hết
Có để bán các nơi và tại Saigon thì hãng.

COMPTOIRS DE COCHINCHINE
10-12, rue Sabourain

Đèn nầy màu chiếu sáng rất tươi, đẹp lắm sức sánh từ 250 đến 1.000 ngọn đèn cầy.

Giá bạc lên — Hạ giá rất nhiều

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lucouture
CHODUI SAIGON

Marque de fabrique

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp lắm bằng XI MĂN đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời qui vị đến xem, hỏi giá cả và kiểu mẫu.

VỀ RA THÔNG THỦ
Hãng ở đường Lucien Lucouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô-ma

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường
Lucien Mossard, N° 13

CÓ BÁN

Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ. Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện. Đồ đồ thường dùng trong các nhà việc. Vân đã các thứ Sổ, Sách, các thứ Thiệp và làm Con-dấu bằng cao-su và đồng. Tràng-hoa bằng sành và cườm. (Couronnes Mortuaires). Đồ các thứ Khuê hai danh dự.

(Giá bán rất rẻ hơn các nơi)

KỲ ÁN TÙNG ĐÀM

Sanh tử tị muội

HỒI THỨ BA MƯƠI BẢY

Sự do hồi

(Tiếp theo)

Kỳ-Tố đáp lại rằng : châu ôi ! thiếu-hữu lầm... thiếu-hữu lầm. Đặng tôi nói thật cho thiếu-hữu rõ, cái nhà nầy bề ngoài bẹp nhỏ, I-Bắc-Lợi lập kế, đặng che mắt mấy quân trinh-thám đó thôi, còn bề trong thì nhà cao vách rộng, châu vi hơn năm trăm thước tây, dưới thì tụ-đạo. (1) Đến thì tầng lầu cách chế-tạo cực kỳ tinh-xảo, lại thêm xung quanh phía nhà, đều có khí cơ huỳ động, trong hầm ám mà có sự vân-mi-hi thật là một chỗ ngụ biền lẻ thường, chẳng chỗ nào hơn nữa.

Sl-Đôn dực mình vàng : châu ôi !.. rạng biểm lắm vậy. thời chúng ta vào nhà sao được? Kỳ-Tố nói : nguy biểm bao nhiêu, tôi cũng chẳng sợ, vì có xão-phụ mời tôi, nên tôi chưa dám đẩy cửa mà vào. bây giờ phải đi qua phía sau, đặng vào đường tụ-đạo, thời có lẽ mới êm. Sl-Đôn hỏi : đường tụ-đạo đi thông về ngõ nào? Kỳ-Tố nói : tụ-đạo là đường đi thông dưới gò-mả. Sl-Đôn nghe nói thất kinh, miệng mở ồn nói ra mà rung lập-cập, nên không hỏi lại lời nào ; Kỳ-Tố thấy Sl-Đôn có lòng gì sợ phải căn dặn một lời rằng : thiếu-hữu ôi !.. đường tụ-đạo đi thông về gò-mả vậy. trăm thì bạch cốt nhiều lắm, hễ ngó thấy thời bất ghê, song linh khí đã tang hết đi rồi, không đòe hại cái gì mà sợ chúng ta chỉ sợ một điều, là sợ gặp mấy bọn ác nhơn trong chỗ đó, mình không giết nó, thời nó trở lại giết mình. vậy nên kín tiếng mình hơi, chớ không được than thở kêu la chi hết. Xin thiếu-hữu phải ghi lòng làm vậy, mới dám vào tụ-đạo mà đi. Sl-Đôn nghe nói gắc đầu, bèn theo gót Kỳ-Tố mà đi lập tức. Đi một lát thì gần đường tụ-đạo, là đi quanh về phía sau nhà, thoắt thấy một chàng nam-tử mở cửa mà ra, liền nhảy qua hàng rào mà chạy lia vào núi. Sl-Đôn cúi đầu hỏi nhỏ rằng : hiền-hữu biết chàng nam-tử kia là người nào chăng? Kỳ-Tố đáp : đêm hôm tối tăm, tôi nhìn mặt không được, song tôi đoán chắc là loài yêu vật kia, không rẫn thì chuột, chớ không phải người nào, mấy đâu chúng ta thấy nó, mà no chẳng thấy chúng ta, là một sự hân hạnh lắm. Kỳ-Tố lại bảo Sl-Đôn rằng : bây giờ đã tới tụ-đạo rồi, chúng ta phải làm một cách xa hành (rẫn đi) đặng chun vào cho đó. Hai người bèn sắp mình xuống đất mà bò lết lần lần, bò lết một khắp lâu, chân Pan-thẩ chúng vẫn thấm nước, hai người bảo nhau đừng dậy đặng xem phong cảnh thế nào.

Khi hai người đã đừng dậy rồi, thời đừng chưn tại đó. Kỳ-Tố trông thấy một tòa nhà, và cao và lớn, bốn phía đều có tường cao. xung quanh vắng có sanh ấy, nghe lác đác, sương sa lả rụng. Xem phong cảnh vắng tanh như thế, chẳng có sanh khí chút nào, Kỳ-Tố ngo tới ngo lui, không có bóng người lai vãng, hai người bèn đi lần tới trước cửa, thì thấy có ống khóa phía ngoài, Kỳ-Tố mọc tại lấy chìa khóa cầm tay, mà chìa khóa đem theo đã sẵn, tức thời nhẹ tay mở cửa, thì cửa mở hi hi ra liền. Hai người bèn nghiêng mình chun vào, rồi lại khóa cửa như trước, khi đã vào cửa rồi trời tối đen như mực, chẳng thấy đường mà bước, hai người ngo nhau đứng sững, chẳng biết toan tính lẽ nào, Sl-Đôn vừa ngước mặt lên, thì thấy một cái bóng đen đen, cao ngất trên lưng mấy vậy, bèn dới gót gần bên, đặng xem thử cái chi cho biết,

(1) Đào hang dưới đất mà đi, gọi bằng tụ đạo.

TEPTO-KOLA ROBIN

(Có Glycérine, Phosphate, Kola và Peptomate)

Uống ngon mà là một thứ rượu bổ đại bổ dưỡng.
Thần hiệu về bình yếu gan ruột. Làm công chuyên quá sức. Mệt sức và mệt trí.
Bịnh nước hiu xáo dương mạnh kém, có sau tháng, trước thường, các bịnh trong trái tim.

Đại cần cho mấy tuý Thể-thao, đặng ngăn ngừa sự mệt mỏi thở không kịp.

Mỗi bữa cơm uống một ly nhỏ thì sức mạnh không kém, hầm thọ không mòn.

Phải đòi có hiệu ROBIN và đừng chịu thứ chi khác nữa.
Có trữ tại nhà thuốc Thương-đẳng Dược-phòng . SOL RÉ E *trước nhà hát SAIGON.*
Bảo chế tại nhà thuốc ROBIN, số 13 đường Poissy Paris.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
HIỆU: L. L.
5-7 và 10 MÃ LỰC

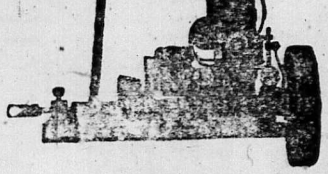

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TAM BẢN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT *và Giá rẻ hơn hết*
Xin hãy do tại
133, Bd Charner — A.C.R.I.C. — Saigon

Cách chơi phong nhã

Giờ rảnh, không có cái gì thú bằng có cái máy chụp-hình. Ấy là cách chơi có ý thú tinh-thần.

Hiệu KHÁNH-KÝ ở Saigon, đường Bonnard số 54 có đủ các thứ máy chụp-hình để hiến các qui-khách ngoại nào mua, bản-hiệu xin hiến đủ kiểu, giấy, thuốc và chỉ dẫn tường tận cách chụp hình cách rửa, cách phơi, cách dán, cách siu-tập, cách giữ gìn, chỉ trong mươi bữa thời biết tường tận.

THỬ LÀM MỘT MÌNH

Một lít rượu bổ! Hãy hòa trong một lít rượu chác một chai nhỏ v. Quintonine. Liều độ qui vị sẽ được có một lít rượu bổ thiệt tốt.

Giá một chai Quintonine là 0 50
Có trữ bán tại Pharmacie Solirène *Saigon.*

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiễm, sắc diện khô-khan, suy kém, mất cả tinh-thần của trẻ mảy xanh.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

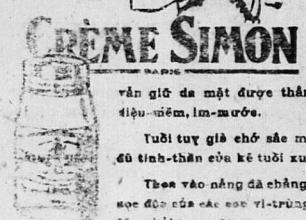

vẫn giữ da mặt được thẳng tốt, diệu-niềm, êm-mướt.

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nâng đã chẳng ăn mà ngọc độc của các sơn vi-trùng chích đều phải tan mất.

THỐC MỘT BÀI UỐNG VÀO LỖ MIỆNG. HIỆU
SIGMARGYL
THẦY THUỐC CHÍCH TRỊ
BÌNH TIÊM LA
LÀM RA VIỆN
Có một mình thuốc nầy mà có trộn đủ bà vị đông tri bình dưỡng thần sinh tinh-hoàn-cầu.
Có sau đều người chế ra nhà thuốc ấy bởi hãng-hiệu thế nào đều mang hiệu-danh PETITHAN ép để gửi sau bổ sau.
Mua tại thuốc nông thương mà thôi.
LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 8, Place de Rungis-Paris — PARIS

Feuilleton n° 69

AI TÌNH TIỂU-THUYẾT

HAI TÌNH

XIV

Lòng thiệt gắn lộ ra

(Tiếp theo)

Cho tới mấy tháng trước đây, tôi vẫn còn mơ mộng được như vậy. Khi có vợ tôi cậu ở bên Bước-lễ, thì tôi thường nói thầm một mình tôi như vầy : « Coi vậy mà không sao đâu ; tôi biết cậu Ngọc là người hào hiệp, cậu sẽ xá tội cho cô hai và sẽ cưới cô hai. » Thật như ý tôi tưởng, cậu Ngọc xá hết tội, cậu quên hết thảy, cậu coi như là không có việc gì đã xảy đến cho cô vậy... nếu cô một tiếng ăn năn thì chắc là cậu hân hạnh biết bao. Tôi ra cô không chịu, cô cự bất với cậu, làm cho cậu ra đi như người đã chết rồi mà chưa chôn vậy, chớ đâu còn hồn phách là gì. Lẽ thì cậu cầm hờn cô, mà bỏi lòng cậu tốt lắm ; cô chẳ cậu, cô không thèm cậu, mà cậu cứ theo bảo hộ cho cô hoài, cứu giúp cho cô hoài... mà cậu làm như vậy ích lợi gì cho cậu ta.. mà tôi, không muốn nói chi nữa cho dông dài... để rồi đây, một ngày một thấm, một ngày có một hiểu... chừng đó nếu cô không có thương tưởng cậu, cô không nhớ nói cậu thì rõ ràng là cô không phải là mâu thịt của cái kiến hợ Trần, mà ;

— Cô hai ơi ! thật là vô phước cho cô b'ết bao nhiêu mà bi cái si-tình quá, gỡ đã nó ra đổ theo cô hoài, thà là vô phước cho cô biết bao nhiêu mà cô không quên đặng thằng khốn nạn ấy là chẳng không bitt sẽ hồ thêm cái khổ khạo của cô mà làm cho cô phải nhọc bọn như vầy.. cái đó nó giết tánh mạng cô, tôi biết lắm, mà cậu Ngọc cũng biết rõ nữa...

Năng Bích nghe bà và nói như vậy, nàng cả giận năng đứng dậy, nắm tay bà vẻ mà đẩ qua đặt lại rất mạnh, làm cho bà vẻ không đề đề nàng mà mạnh được như vầy. Năng hai con mắt đỏ hào quang rực, năng hồi rằng : « Bà nói làm sao, đi tưởng rằng tôi cô thương anh Lương hoài hay sao? Di tưởng vậy mà anh Ngọc lại cũng tưởng như vậy nữa hay sao? Không, tôi không chịu, tôi muốn cho đi nói với tôi rằng đi nói như vậy là đi giả ngộ đó mà thôi chớ không phải đi nói thiệt. Không phải thiệt như vậy, đi không có tưởng cho tôi như vậy, mà anh Ngọc cũng không có tưởng cho tôi như vậy !

Bà vẻ nói :

« Nói vậy tôi nói không được, vì cả tình thầy của tôi. cái bổn phận của tôi, cái lòng dạ của tôi đến nỗi cho cô là vậy, mà cậu Ngọc cũng tưởng cho cô là vậy nữa.

Năng nói :

Uỷ, trời ôi, xấu xa biết bao nhiêu, thẹn thùa biết bao nhiêu !

Năng nói rồi năng té ngồi xuống ghế mà khóc dữ lắm.

Bà vẻ đứng nhìn sửng năng một chập, rồi bà mới bước lại gần năng mà nói như vầy :

« Thiệt là tôi lắm cực lòng cho cô lắm, xin cô đừng phiền tôi, mà tôi không thể không nói ra như vậy cho đi qua hà giờ đây lòng dạ tôi đi nói như cắt như dao... nếu cô biết rằng tôi thương cô lắm, tôi vì cô mà đau đớn nơi lòng tôi rứa... mà sao việc khó khăn nơi lòng cô, cô không tỏ hiệu ra cho tôi biết, cô hiểu chăng rằng, cả lòng già nầy luôn luôn nghe hầu theo với cô, mà.

Năng nghe bà vẻ nói như vậy, năng rất mãi lòng, năng ôm bà vẻ, năng gật cái đầu rất thể thảm của năng nơi vai bà vẻ. năm hồng thổ lộ hết chơn tình, năng hăng thà thốt rằng năng thật có lòng thương mến chàng Ngọc lắm, mà trước cái lòng năng, thì lại bị cái lương tâm của năng ngăn cản, làm như đâu ép xuống những lời năng đã muốn nói lộ ra, bởi vậy nên năng nhỏ nhẹ nói như vầy :

« Thiệt là dì ác lắm, nên dì mới khiến khích những việc của tôi đã rằng hết sức mà quên đặng, làm cho lòng tôi như kim châm như mài xát. Việc đã tuy là việc trọn đời tôi không thể quên cho đặng, mà tôi cũng như lòng mà làm cho nó tiêu mất nơi ấm trí tôi ; việc ác như vậy mà dì cần nhắc lại làm chi cho tôi thêm đau đớn ? Còn anh Ngọc, tôi thương ảnh lắm, mà thương như anh rượu của tôi vậy : tôi đã từng nói như vậy với dì rồi, dì hãy tin rằng tôi mến phục cái lòng hào hiệp của anh lắm, tôi không có biết nói lẽo mà, dì hãy tin giùm rằng tôi kính ảnh lắm. Mà tôi nói thật tình cho dì nghe, tôi cũng biết cũng chịu rằng dì nói hữu lý là nếu tôi gả duyên cùng ảnh, thì cái phước lành của tôi là tại đó mà ra...

(Mai tiếp).

TRẦN-THÁI-NGUYÊN.

ĐÈN ĐI SĂN

THỨ HAI KIỂN TIỆN DỤNG HƠN HẾT

Dọi ra xa cho đến 150 thước, thắp bằng

ACÉTYLÈNE

thứ dầu đề đem theo mình.

Thứ đèn nầy tiện dụng hơn đèn khí là vì:

Nhẹ — Dễ dùng — Dễ mua dầu mà thắp

BÁN TẠI HÃNG:

L. CAFFORT

125-129. — Đường Catinat. — 125-129

Saigon-Pnompenh

RẤT HỮU DỤNG — RẤT CẦN KÍP

CA-NÔT RƠI -:- GHE THUYỀN CÓ MÁY

Cho các vị đi đồn điền, các vị nông gia, mấy người lính chèo chuyền.

Chúng tôi có trù nghĩ chế ra đặng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài.

Chúng tôi cũng lãnh lại và sửa các thứ Ca-nôt và máy mác khác.

Gởi cho không những kiểu, bản đồ, hình giảng, tiền văn... không buộc phải làm.

SOCIÉTÉ D'ETUDE & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE

46, Rue Paul-Blanchy -:- SAIGON

SỮA

NESTLÉ

Thường dùng trong các nhà Dưỡng-dường trong xứ Nam-kỳ.

Chư-tôn phải nài cho được nhãn sữa có *« ổ chim »* thì sẽ được đẹp lòng.

ĐÈN HIỆU:

ALSDOR CHICAGO

Thắp bằng dầu đồng khét sự nguy hiểm gì cả mỗi giờ thắp chừng 0$01 sáng sáng bằng 300 ngọn đèn dầu cây 12$50 một cái.

Đồng hồ nhà hiệu CARR đồng đeo bỏ túi, có dây đeo mỹ đan, có giây bảo kiết.

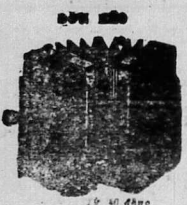

ĐỒI MÃO

ĐÈN MÁY HIỆU:

LE PARFAIT

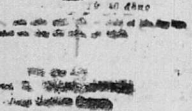

Place du Théâtre

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

52 — Rue de Canton 52 — Cholon

NHỊ-THIÊNDƯỜNG THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯƠN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thành tính mê sảng đau chân; hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lao lưng tay chân quơ rút, trúng thử gió nhiệt, ác khí xông nhân phát cuồng nhảy múa, giựt lên giựt xuống; nhiều nhà ho lên, lòng ực nhảy đùa, xây xẩm tối mắt, mặc nhớt cả miệng, hoặc bị con phong chuyng kích, đau thất nhớt gió, phong đau ngón tay, khó hoạt chẳng thông; hoặc hồn phách ám, mê man chẳng yên; v... Nhứt thiết các chứng bịnh ngày cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc kiến tử hồi sinh phá ngày cứu cấp, công hiệu như thần.

Về uống nó vào thì thành tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ ác chất tức khác an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phạm nhiệt, sinh bịnh đa-đờm, khó khăn ác sữa, tích trệ đau bụng thảy đều đều được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hoàn nhứt bình thang; ấu phải uống gia bớt, tùy với nước sống.

Con nít phải uống nửa hoàn, nấu là bạc hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi nâm vú mà cho nó hút, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bốn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thương phẩm được liệu tuần y theo phép chế mà làm hoàn; uống chẳng nào hay chẳng nấy.

Kỉ an cả vô đồ rượu và sống sít lạnh lẽo, cũng kị đồ hăng sắt.

Lớn-bé có thai chẳng nên dùng.

Chư tôn có mua, xin hãy nhìn cho kỹ cái nhãn Ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

Giá mỗi hộp gồm 4 hoàn... 0 80. — *Hộp gồm 2 hoàn...* 0 50

hộp cây 4 hoàn... 0 50 — *Hộp cây 2 hoàn...* 0 50

Trước khi dùng cơm:

UỐNG MỘT LY

COGNAC CUSENIER hiệu «COURONNE»

với SODA MELIOR.

Thì các ngài sẽ ăn đặng nhiều cơm

Hoặc sau khi ăn cơm rồi mà uống một ly nhỏ rượu *COGNAC* nầy thì khỏi lo các bịnh như ho hơi hoặc không tiêu thực. Rượu *COGNAC CUSENIER* hiệu « *COURONNE* » nầy rất có ích lắm. Mỗi người đều nên có trong nhà một chai để phòng khi nửa đêm rủi phải bịnh đau bụng lạnh chơn, thiên-thời, dùng nó cũng đở cơn ngất nghèo đặng.

Đại lý nội cõi Đông-pháp:

Hãng L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.

Hãng nghành ở: SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMDINH, BENTHUY, THAIBINH, YUNNANFOU, TOURANE, HUE, QUINHON, NHATRANG, DONGHOI, THUXA.

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas.

Khi trước ông Lương-y Mideron có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe uống nó ở hại mà mùi thơm thơ; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt ti, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa, và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhiều vị Salol vào trong Santal tinh làm cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão dương càng là bổ dưỡng kì trung tráng.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau theo.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày uống từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rồi.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie principale* cũng ông *L. SOLBRENE* 18 đường phố y-thông tiếp cận với nhứt bạng bảo chế y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon, có bán.

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư

Nhứt đầu, nhứt ốc, nhứt răng

Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trệt cơ

có bán cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"

một chén thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

VIN TONIQUE

ET

BI NUTRITIF

du Docteur RIP

Vệ sanh TỬU của Lương-y RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đã thấm mến, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lần thành đồng, mặt mày tươi tỉ coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con nít biệt nhược, đến bà mất m u, có huyết bạch, có chứng, nhưng xe nao ở tinh thần, hễ ống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da thị đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 189 Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco Cunois 189 Rue Marins Cholon.

Xe chắc chắn nhẹ nhàn nhứt thì có HIỆU XE: MALBROUGH, AUTO [illegible]N, TALBOT, CHOBERT [illegible]PIQUE.

Giá hiệu xe kể trên đây lại rất rẻ vì giá bạc cao.

ĐẠI-ÍCH *Đại-lý bán rất rẻ*

№ 383-385, Rue des Marins Cholon. 383-385

Đèn SUCCÈS là một hiệu đèn không có đèn nào sáng kịp, rất dễ xài, chưng trong nhà lại xứng lắm, có đủ kiểu. Đã sáng, dễ xài mà lại bán rẻ.

Sté Industrielle d'Exportation en Extreme Orient

95. — Rue Catinat. — 95 Saigon

Dây-thép: Đi Nhiên Saigon — Dây-thép nói: số 801

Máy xay Lafon de tours

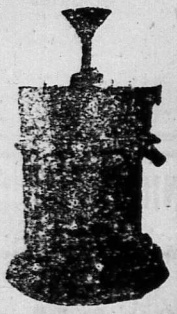

Hiện nay tại hãng có bán máy xay gạo kiểu tây, rất chắc chắn và giản tiện vô cùng, không còn thứ máy xay nào đám sánh. Trong 24 giờ đồng hồ có thể xay ra được 7, 10, 15, 20 25 và 30 tấn gạo trắng, tùy theo thứ máy.

Kiểu máy xay cơn một điều rất tiện hơn hết là chẳng cần gì chủ mua phải mướn tay thiện nghệ về nghề máy móc ráp mới xong; nào sường nào máy chỉ có vặn bù-lon (ốc) là thành.

Về giá cả muốn biết, cứ đến Sindex đại-lý hãng Lafon ma thương nghị.

Hãng sẽ vui lòng tiếp rước, mỗi khi ai muốn cần hỏi đều chỉ.